وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝
وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ
اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ
اَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْۢ
بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ
اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى
اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ۚ اَلَا يَوْمَ
يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً
ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ ۚ اِنَّهٗ لَيَـُٔوْسٌ كَفُوْرٌ ۝ وَلَئِنْ
اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ۚ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ

વમા મિન દાબ્બતિન ફિલ અરદિ
ઔર ઝમીન પર ચલનેવાલા કોઈ ઐસા નહીં
ઇલ્લા અલલ્લાહિ રિઝકુહા વ યઅ્-લમુ
જિસકા રિઝક અલ્લાહકે ઝિમ્મએ કરમ પર ન હો ઔર જાનતા હૈ
મુસ્તકર્-રહા વ મુસ્તવ્-દ-અહા ط
કે કહાં ઠેહરેગા ઔર કહાં સુપુર્દ હોગા,
કુલ્લુન ફી કિતાબિમ મુબીન ○
સબ કુછ એક સાફ બયાન કરનેવાલી કિતાબમેં હૈ.
વહુવલ લઝી ખ-લકસ સમાવાતિ વલ
ઔર વહી હૈ જિસને આસમાનોં ઔર
અર્દ ફી સિત્તતિ અય્યામિંવ્ વ કાના
ઝમીન કો છે દિનમેં બનાયા ઔર
અરશુહૂ અ-લલ માઇ લિ-યબ્લુ-વકુમ અય્યુકુમ અહ્-સનુ અ-મલા ط
ઉસકા અર્શ પાની પર થા કે તુમ્હેં આઝમાએ તુમમેં કિસકા કામ અચ્છા હૈ,
વ લ-ઇન કુલ્તા ઇન્નકુમ મબઊસૂના મિમ બઅ્-દિલ મવ્તિ લ-યકૂલન્નલ
ઔર અગર તુમ ફરમાઓ કે બેશક તુમ મરને કે બાદ ઉઠાએ જાઓગે તો
લઝીના ક-ફરૂ ઇન હાઝા ઇલ્લા સિહ્રુમ મુબીન ○ વ લ-ઇન અખ્ખર્ના
કાફિર ઝરૂર કહેંગે કે યે તો નહીં મગર ખુલા જાદૂ. ઔર અગર હમ
અન્હુમુલ અઝાબા ઇલા ઉમ્મતિમ મઅ્-દૂ-દતિલ લ-યકૂલુન્ના મા
ઉનસે અઝાબ કુછ ગિન્તી કી મુદત તક હટા દેં તો ઝરૂર કહેંગે કિસ ચીઝને
યહબિસુહ ط અલા યવ્મા યઅ્-તીહિમ લયસા મસ્રૂફન અન્હુમ વ હાકા
રોકા હૈ, સુન લો જિસદિન ઉનપર આએગા ઉનસે ફેરા ન જાએગા ઔર ઉન્હેં ઘેરેગા
બિહિમ મા કાનૂ બિહી યસ્તહઝિઊન ۝ વ લ-ઇન અઝક્નલ ઇન્સાના
વહી અઝાબ જિસકી હંસી ઉડાતે થે. ઔર અગર હમ આદમી કો
મિન્ના રહ્-મતન સુમ્મા નઝઅ્-નાહા મિન્હ ج ઇન્નહૂ લ-યઊસુન કફૂર ○
અપની કિસી રહમત કા મઝા દેં ફિર ઉસે ઉસસે છીન લેં ઝરૂર વો બડા નાઉમ્મીદ ના-શુકરા હૈ
વ લ-ઇન અઝક્નાહુ નઅ્-માઅ બઅ્-દ દર્રાઅ મસ્સત્હુ લ-યકૂલન્ના
ઔર અગર હમ ઉસે ને'મત કા મઝા દેં ઉસ મુસીબત કે બાદ જો ઉસે પહુંચી તો ઝરૂર કહેગા
ઝ-હબસ સય્યિઆતુ અન્ની ط ઇન્નહૂ લ-ફરિહુન ફખૂર ۝ ઇલ્લલ લઝીના
કે બુરાઇયાં મુઝસે દૂર હુઈ બેશક વો ખુશ હોનેવાલા બડાઈ મારનેવાલા હૈ. મગર જિન્હોંને

صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿۱۱﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى
اِلَيْكَ وَضَآئِقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ
عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ ؕ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿۱۲﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ
قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا
مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۳﴾
فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ
اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۴﴾
مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ
اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿۱۵﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ منزل ٣ 310

સ-બરૂ વ અમિલુસ સાલિહાત ط
સબ્ર કિયા ઔર અચ્છે કામ કિએ,
ઉલાઇક। લહુમ મગ્ફિ-રતુંવ્ વ
ઉનકે લિએ બખ્શિશ ઔર
અજ્રુન કબીર O ફ-લ-અલ્લક। તારિકુમ
બળા સવાબ હૈ. તો ક્યા જો વહી તુમ્હારી તરફ હોતી હૈ
બઅ-દ। મા યૂહા ઇ-લય્ક। વ દાઇકુમ
ઉસમેંસે તુમ કુછ છોળ દોગે ઔર
બિહી સદરુક। અંય્ યકૂલૂ લવ્લા
ઉસપર દિલ તંગ હોગે ઈસ બિના પર કે વો કેહતે હૈં
ઉન્ઝિલ। અ-લય્હિ કન્ઝુન અવ્ જાઆ
ઉનકે સાથ કોઈ ખઝાના ક્યૂં ન ઉતરા યા
મ-અહૂ મ-લક ط ઇન્નમા અન્ત। નઝીર ط વલ્લાહુ અલા કુલ્લિ
ઉનકે સાથ કોઈ ફરિશ્તા આતા તુમ તો ડર સુનાનેવાલે હો, ઔર અલ્લાહ હર
શય્ઇંવ્ વકીલ ۛ અમ યકૂલૂનફ-તરાહ ط કુલ ફઅ્તૂ બિ-અશ્રિ સુ-વરિમ
ચીઝ પર મુહાફિઝ હૈ. ક્યા યે કેહતે હૈં કે ઉન્હોંને ઈસે જી સે બનાયા, તુમ ફરમાઓ કે તુમ
મિસ્લિહી મુફ-ત-રયાતિંવ્ વદઊ મનિસ્ત-તઅ્તુમ મિન દૂનિલ્લાહિ
ઐસી બનાઈ હુઈ દસ સૂરતેં લે આઓ ઔર અલ્લાહકે સિવા જો મિલ સકેં સબકો બુલાલો
ઇન કુન્તુમ સાદિકીન O ફ-ઇલ્લમ યસ્તજીબૂ લકુમ ફઅ્-લમૂ
અગર તુમ સચ્ચે હો. તો અય મુસલમાનો! અગર વો તુમ્હારી ઈસ બાત કા જવાબ ન દે સકેં તો સમઝ લો
અન્નમા ઉન્ઝિલ। બિ-ઇલ્મિલ્લાહિ વ અલ લા ઇલાહ। ઇલ્લા હૂ ج
કે વો અલ્લાહ કે ઈલ્મ હી સે ઉતરા હૈ ઔર યે કે ઉસકે સિવા કોઈ સચ્ચા મા'બૂદ નહીં,
ફ-હલ અન્તુમ મુસ્લિમૂન O મન કાન। યુરીદુલ હયાતદ દુન્યા વ
તો ક્યા અબ તુમ માનોગે. જો દુનિયા કી ઝિન્દગી ઔર
ઝી-ન-તહા નુવફ-ફિ ઇલય્હિમ અઅ્-મા-લહુમ ફીહા વહુમ ફીહા લા
આરાઈશ ચાહતા હો હમ ઉસમેં ઉનકા પૂરા ફલ દે દેંગે ઔર ઉસમેં
યુબખસૂન O ઉલાઇકલ લઝીન। લય્સ। લહુમ ફિલ આખિ-રતિ
કમી ન દેંગે. યે હૈં વો જિનકે લિએ આખિરત મેં કુછ નહીં
ઇલ્લન નાર ۖ વ હબિત। મા સ-નઊ ફીહા વ બાતિલુમ મા કાનૂ
મગર આગ, ઔર અકારત ગયા જો કુછ વહાં કરતે થે ઔર નાબૂદ હુએ જો

يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ
شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ
اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ
فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۗ اِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ اُولٰٓئِكَ
يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ
الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى
الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾
اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَمَا
كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ۘ يُضٰعَفُ
لَهُمُ الْعَذَابُ ؕ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا

ચઅ-મલૂન ○ અ-ફ-મન કાના
ઉનકે અમલ થે. તો ક્યા વો જો
અલા બય્યિ-નતિમ મિર રબ્બિહી
અપને રબ કી તરફ સે રૌશન દલીલ પર હો
વ યત્લૂહુ શાહિદુમ મિન્હુ વ મિન
ઔર ઉસપર અલ્લાહકી તરફ સે ગવાહ આએ ઔર
કબ્લિહી કિતાબુ મૂસા ઇમામંવ્ વ
ઉસસે પેહલે મૂસા કી કિતાબ પેશવા ઔર
રહ્મહ ط ઉલાઇકા યુઅ-મિનૂના બિહ ط
રહમત, વો ઉસપર ઈમાન લાતે હૈં,
વ મંય્ યક્ફુર બિહી મિનલ
ઔર જો ઉસકા મુન્કિર હો
અહ્ઝાબિ ફન્નારુ મવ્ઇદુહ ج ફલા તકુ ફી મિર-યતિમ મિન્હ ق
સારે ગિરોહોંમેં તો આગ ઉસકા વા'દા હૈ, તો અય સુનનેવાલે તુઝે કુછ ઉસમેં શક ન હો,
ઇન્નહુલ હક્કુ મિર રબ્બિકા વ લાકિન્ના અક-સરન નાસિ
બેશક વો હક હૈ તેરે રબ કી તરફ સે લેકિન બહુત આદમી
લા યુઅ-મિનૂન ○ વ મન અઝ્-લમુ મિમ મનિફ-તરા અલલ્લાહિ કઝિબા ط
ઈમાન નહીં રખતે. ઔર ઉસસે બઢકર ઝાલિમ કૌન જો અલ્લાહ પર ઝૂટ બાંધે
ઉલાઇકા યુઅ-રદૂના અલા રબ્બિહિમ વ યકૂલુલ અશ્હાદુ હા-ઉલાઇલ લઝીના
વો અપને રબ કે હુઝૂર પેશ કિએ જાએંગે ઔર ગવાહ કહેંગે યે હૈં જિન્હોંને
ક-ઝબૂ અલા રબ્બિહિમ ج અલા લઅ-નતુલ્લાહિ અ-લઝ્ ઝાલિમીન ○
અપને રબ પર ઝૂટ બોલા થા, અરે ઝાલિમોં પર ખુદા કી લા'નત.
અલ્લઝીના યસુદ્દૂના અન સબીલિલ્લાહિ વ યબ્ગૂ-નહા ઇ-વજા ط વહુમ
જો અલ્લાહ કી રાહ સે રોકતે હૈં ઔર ઉસમેં કજી ચાહતે હૈં, ઔર વહી
બિલ આખિ-રતિ હુમ કાફિરૂન ○ ઉલાઇકા લમ યકૂનૂ મુઅ-જિઝીના
આખિરત કે મુન્કિર હૈં. વો થકાને વાલે નહીં
ફિલ અરદિ વમા કાના લહુમ મિન દૂનિલ્લાહિ મિન અવ્લિયાઅ્ ۘ
ઝમીન મેં ઔર ન અલ્લાહ સે જુદા ઉનકે કોઈ હિમાયતી,
યુદા-અફુ લહુમુલ અઝાબ ط મા કાનૂ યસ્તતીઊનસ સમ્આ વમા
ઉન્હેં અઝાબ પર અઝાબ હોગા, વો ન સુન સકતે થે ઔર ન

كَانُوا يُبْصِرُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ
كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ
مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ
قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ
إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۝ فَقَالَ
الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا
بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن
فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ

કાનૂ યુબ્સિરૂન ○ ઉલાઇકલ લઝીના
દેખતે. વહી હૈં જિન્હોંને
ખસિરૂ અન્ફુ-સહુમ વ દલ્લા અન્હુમ
અપની જાનેં ઘાટે મેં ડાલીં ઔર ઉનસે ખોઈ ગઈ
મા કાનૂ યફ-તરૂન ○ લા જ-રમા
જો બાતેં જોળતે થે. ખ્વાહ ન-ખ્વાહ
અન્નહુમ ફિલ આખિ-રતિ હુમુલ
વહી આખિરત મેં સબસે ઝિયાદા
અખ્સરૂન ○ ઇન્નલ લઝીના આ-મનૂ
નુકસાન મેં હૈં. બેશક જો ઈમાન લાએ
વ અમિલુસ સાલિહાતિ વ અખ્બતૂ ઇલા
ઔર અચ્છે કામ કિએ ઔર
રબ્બિહિમ ۷ ઉલાઇકા અસ્હાબુલ જન્નહ ج હુમ ફીહા ખાલિદૂન ○
અપને રબ કી તરફ રુજૂઅ લાએ વો જન્નત વાલે હૈં, વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે.
મ-સલુલ ફરીકયનિ કલ અઅ-મા વલ અસમ્મિ વલ બસીરિ વસ સમીઅ્ ط
દોનોં ફરીક કા હાલ ઐસા હૈ જૈસે એક અન્ધા ઔર બેહરા ઔર દૂસરા દેખતા ઔર સુનતા,
હલ યસ્તવિયાનિ મ-સલા ط અ-ફલા તઝક-કરૂન ○ વ લ-કદ
ક્યા ઈન દોનોં કા હાલ એક સા હૈ, તો ક્યા તુમ ધ્યાન નહીં કરતે. ઔર બેશક
અરસલ્ના નૂહન ઇલા કવ્મિહી ز ઇન્ની લકુમ નઝીરુમ મુબીન ○
હમને નૂહ કો ઉસકી કૌમકી તરફ ભેજા, કે મૈં તુમ્હારે લિએ સરીહ ડર સુનાનેવાલા હૂં.
અલ્લા તઅ્બુદૂ ઇલ્લલ્લાહ ط ઇન્ની અખાફુ અ-લયકુમ અઝાબા યવ્મિન
કે અલ્લાહ કે સિવા કિસીકો ન પૂજો, બેશક મૈં તુમપર એક મુસીબત વાલે દિન કે અઝાબ સે ડરતા હૂં.
અલીમ ○ ફ-કાલલ મ-લઉલ લઝીના ક-ફરૂ મિન કવ્મિહી મા નરાકા
તો ઉસકી કૌમ કે સરદાર જો કાફિર હુએ થે બોલે હમ તો તુમ્હેં
ઇલ્લા બ-શરમ મિસ્લના વમા નરાકત ત-બ-અકા ઇલ્લલ લઝીના હુમ
અપને હી જૈસા આદમી દેખતે હૈં ઔર હમ નહીં દેખતે કે તુમ્હારી પૈરવી કિસીને કી હો મગર
અરાઝિલુના બાદિયર રઅ-ય્ ج વમા નરા લકુમ અ-લયના મિન ફદ્લિમ
હમારે કમીનોં ને સરસરી નઝર સે, ઔર હમ તુમમેં અપને ઉપર કોઈ બળાઈ નહીં પાતે
બલ નઝુન્નુકુમ કાઝિબીન ○ કાલા યા કવ્મિ અ-ર-અયતુમ
બલ્કે હમ તુમ્હેં ઝૂટા ખયાલ કરતે હૈં. બોલા અય મેરી કૌમ ભલા બતાઓ તો

اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ؕ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ
لَهَا كٰرِهُوْنَ ۝٢٨ وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ؕ
اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا ؕ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُوْنَ ۝٢٩ وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ
طَرَدْتُّهُمْ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٣٠ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ
خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ
مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ
يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚۖ
اِنِّيْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٣١ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا
فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٣٢ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ

ઇન કુન્તુ અલા બચ્યિ-નતિમ મિર
અગર મૈં અપને રબ કી તરફ સે દલીલ પર હૂં
રબ્બી વ આતાની રહ્-મતમ મિન
ઔર ઉસને મુઝે અપને પાસ સે રહમત બખ્શી
ઇન્દિહી ફ-ઉમ્મિયત અ-લય્કુમ ؕ
તો તુમ ઉસસે અન્ધે રહે
અ-નુલ્ઝિમુકુમૂહા વ અન્તુમ લહા
ક્યા હમ ઉસે તુમ્હારે ગલે ચપેટ દેં ઔર તુમ
કારિહૂન O વ યા કવ્મિ લૉ અસ્અલુકુમ
બેઝાર હો. ઔર અય કૌમ મૈં તુમસે કુછ
અલય્હિ માલા ؕ ઇન અજ્રિય ઇલ્લા
ઈસપર માલ નહીં માંગતા, મેરા અજ્ર તો
અલલ્લાહિ વમૉ અના બિ-તારિદિલ લઝીના આ-મનૂ ؕ ઇન્નહુમ મુલાકૂ
અલ્લાહ હી પર હૈ ઔર મૈં મુસલમાનોં કો દૂર કરનેવાલા નહીં. બેશક વો
રબ્બિહિમ વ લાકિન્ની અરાકુમ કવ્-મન તજહલૂન O વ યા કવ્મિ
અપને રબ સે મિલને વાલે હૈં લેકિન મૈં તુમકો નરે જાહિલ લોગ પાતા હૂં. ઔર અય કૌમ
મંય્ યન્સુરુની મિનલ્લાહિ ઇન ત-રત્તુહુમ ؕ અ-ફલા તઝક-કરૂન O
મુઝે અલ્લાહ સે કૌન બચા લેગા અગર મૈં ઉન્હેં દૂર કરૂંગા, તો ક્યા તુમ્હેં ધ્યાન નહીં.
વલૉ અકૂલુ લકુમ ઇન્દી ખઝાઇનુલ્લાહિ વલૉ અઅ્-લમુલ ગય્બ
ઔર મૈં તુમસે નહીં કેહતા કે મેરે પાસ અલ્લાહ કે ખઝાને હૈં ઔર ન યે કે મૈં ગૈબ જાન લેતા હૂં
વલૉ અકૂલુ ઇન્ની મ-લકુંવ્ વલૉ અકૂલુ લિલ્લઝીના તઝ્-દરી અઅ્-યુનુકુમ
ઔર ન યે કેહતા હૂં કે મૈં ફરિશ્તા હૂં ઔર મૈં ઉન્હેં નહીં કેહતા જિનકો તુમ્હારી નિગાહેં હકીર સમઝતી હૈં
લંય્ યુઅ્-તિ-યહુમુલ્લાહુ ખય્રા ؕ અલ્લાહુ અઅ્-લમુ બિમા ફી
કે હરગિઝ ઉન્હેં અલ્લાહ કોઈ ભલાઈ ન દેગા, અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ જો
અન્ફુસિહિમ ۚۖ ઇન્ની ઇ-ઝલ લ-મિનઝ્ ઝાલિમીન O કાલૂ યા નૂહુ
ઉનકે દિલોંમેં હૈ, ઐસા કરૂં તો ઝરૂર મૈં ઝાલિમોં મેંસે હૂં. બોલે અય નૂહ
કદ જાદલ્તના ફ-અક-સરતા જિદા-લના ફઅ્-તિના બિમા તઇદુનૉ ઇન
તુમ હમસે ઝગળે ઔર બહુત હી ઝગળે તો લે આઓ જિસકા હમેં વા'દે દે રહે હો અગર
કુન્તા મિનસ્ સાદિકીન O કાલા ઇન્નમા યઅ્-તીકુમ બિહિલ્લાહુ ઇન
તુમ સચ્ચે હો. બોલા વો તો અલ્લાહ તુમપર લાએગા અગર

شَآءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ
اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ
اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۭ هُوَ رَبُّكُمْ ۣ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ
يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ
وَاَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿٣٥﴾ ع وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ
اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ
فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ
بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ
ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۣ وَكُلَّمَا
مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ۭ قَالَ
اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسْخَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ
يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا

શાઅ। વમા અન્તુમ બિ-મુઅ્-જિઝીન ○
ચાહે ઔર તુમ થકા ન સકોગે.

વલા યન્ફઉકુમ નુસ્હી ઇન
ઔર તુમ્હેં મેરી નસીહત નફા' ન દેગી અગર

અરત્તુ અન અન્સહ। લકુમ
મૈં તુમ્હારા ભલા ચાહૂં

ઇન કાનલ્લાહુ યુરીદુ અંય્
જબકે અલ્લાહ તુમ્હારી ગુમરાહી ચાહે

યુગ્વિ-યકુમ ط હુવ। રબ્બુકુમ قف
વો તુમ્હારા રબ હૈ

વ ઇલય્હિ તુર-જઊન ۝ અમ
ઔર ઉસીકી તરફ ફિરોગે. કયા

યકૂલૂનફ-તરાહ ط કુલ ઇનિફ-તરય્તુહૂ ફ-અલય્ય। ઇજરામી
યે કેહતે હૈં કે ઉન્હોંને અપને જી સે બના લિયા તુમ ફરમાઓ અગર મૈંને બના લિયા હોગા તો મેરા ગુનાહ

વ અના બરીઉમ મિમ્મા તુજ્રિમૂન ۝ વ ઊહિય। ઇલા નૂહિન અન્નહૂ
મુઝપર હૈ ઔર મૈં તુમ્હારે ગુનાહ સે અલગ હૂં. ઔર નૂહ કો વહી હુઈ કે

લંય્ યુઅ-મિના મિન કવ્મિક। ઇલ્લા મન કદ આ-મના ફલા તબ્તઇસ
તુમ્હારી કૌમસે મુસલમાન ન હોંગે મગર જિતને ઈમાન લા ચુકે તો ગમ ન ખા

બિમા કાનૂ યફ-અલૂન ۝ વસ્નઇલ ફુલ્ક। બિ-અઅ્-યુનિના વ વહ્યિના
ઉસપર જો વો કરતે હૈં. ઔર કશ્તી બનાઓ હમારે સામને ઔર હમારે હુકમ સે

વલા તુખાતિબ્ની ફિલ્લઝીના ઝ-લમૂ ج ઇન્નહુમ મુગ્રકૂન ○
ઔર ઝાલિમોં કે બારે મેં મુઝસે બાત ન કરના, વો ઝરૂર ડુબાએ જાએંગે.

વ યસ્નઉલ ફુલ્ક قف **વ કુલ્લમા મર્ર। અ-લય્હિ મ-લઉમ મિન કવ્મિહી**
ઔર નૂહ કશ્તી બનાતા હૈ ઔર જબ ઉસકી કૌમ કે સરદાર ઉસપર ગુઝરતે

સખિરૂ મિન્હ ط કાલ। ઇન તસ્ખરૂ મિન્ના ફ-ઇન્ના નસ્ખરુ મિન્કુમ
ઉસપર હંસતે, બોલા અગર તુમ હમપર હંસતે હો તો એક વક્ત હમ તુમપર હંસેંગે

કમા તસ્ખરૂન ۝ ફ-સવ્ફ। તઅ્-લમૂના ۷ મંય્ યઅ્-તીહિ અઝાબુંય્
જૈસા તુમ હંસતે હો. તો અબ જાન જાઓગે કિસપર આતા હૈ વો અઝાબ

યુખ્ઝીહિ વ યહિલ્લુ અ-લય્હિ અઝાબુમ મુકીમ ○ હત્તા ઇઝા
કે ઉસે રુસવા કરે ઔર ઉતરતા હૈ વો અઝાબ જો હમેશા રહે. યહાં તક કે જબ

جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا مِنْ
كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ اَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗۤ اِلَّا قَلِيْلٌ ۝
وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَ مُرْسٰىهَا ؕ
اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ
كَالْجِبَالِ ۟ وَنَادٰى نُوْحُ ابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ
يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ۝
قَالَ سَاٰوِيْۤ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ۝ وَقِيْلَ يٰۤاَرْضُ
ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ
الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ
الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ

જાઅ। અમ્રુના વ ફારત તન્નૂરુ
હમારા હુકમ આયા ઔર તન્નૂર ઉબલા,
કુલ્નહ્ મિલ ફીહા મિન કુલ્લિન
હમને ફરમાયા કશ્તીમેં સવાર કરલે હર
ઝવ્-જયનિસ્-નયનિ વ અહ-લક। ઇલ્લા
જિન્સ મેંસે એક જોળા નર વ માદા ઔર
મન સ-બક્। અ-લયહિલ ક્વ્લુ વ મન
જિનપર બાત પળ ચુકી હૈ ઉનકે સિવા અપને ઘર વાલોં ઔર બાકી
આ-મન ط વમા આ-મન। મ-અહૂ
મુસલમાનોં કો, ઔર ઉસકે સાથ મુસલમાન ન થે
ઇલ્લા ક્લીલ O વ ક્।લર-કબૂ ફીહા
મગર થોળે. ઔર બોલા ઇસમેં સવાર હો
બિસ્મિલ્લાહિ મજરેહા વ મુર્સાહા ط ઇન્ન। રબ્બી લ-ગ્ફૂરુર રહીમ O
અલ્લાહ કે નામ પર ઇસકા ચલના ઔર ઇસકા ઠહેરના, બેશક મેરા રબ ઝરૂર બખ્શનેવાલા મેહરબાન હૈ.
વ હિય। તજરી બિહિમ ફી મવ્જિન કલ જિબાલ قف વ નાદા નૂહુનિબ્નહૂ
ઔર વહી ઉન્હેં લિએ જા રહી હૈ ઐસી મૌજોંમેં જૈસે પહાળ, ઔર નૂહને અપને બેટેકો પુકારા
વ કાન। ફી મઅ્-ઝિલિંય્ યા બુનય્યર-કમ મ-અના વલા તકુમ
ઔર વો ઉસસે કિનારે થા અય મેરે બચ્ચે હમારે સાથ સવાર હોજા ઔર
મ-અલ કાફિરીન O ક્।લ। સ-આવી ઇલા જ-બલિંય્ યઅ્-સિમુની મિનલ
કાફિરોંકે સાથ ન હો. બોલા અંબ મૈં કિસી પહાળ કી પનાહ લેતા હૂં વો મુઝે પાની સે બચા લેગા,
માઅ્ ط ક્।લ। લા આ્સિમલ યવ્મ। મિન અમ્રિલ્લાહિ ઇલ્લા મર રહિમ
કહા આજ અલ્લાહ કે અઝાબ સે કોઈ બચાને વાલા નહીં મગર જિસપર વો રહમ કરે
વ હ્।લ। બય્-નહુમલ મવ્જુ ફ-કાન। મિનલ મુગ્રક્ીન O વ ક્ીલ।
ઔર ઉનકે બીચમેં મૌજ આળે આઈ તો વો ડૂબતોંમેં રેહ ગયા. ઔર હુકમ ફરમાયા ગયા
યૉ અર્દુબ્લઇ મા-અકિ વ યા સમાઉ અક્લિઈ વ ગ્ીદ્લ માઉ વ
કે અય ઝમીન અપના પાની નિગલ લે ઔર અય આસમાન થમ જા ઔર પાની ખુશ્ક કર દિયા ગયા ઔર
ક્ુદ્યિલ અમ્રુ વસ્તવત અ્લલ જૂદિય્યિ વ ક્ીલ। બુઅ્-દલ લિલ ક્વ્મિઝ્
કામ તમામ હુવા ઔર કશ્તી કોહે જૂદી પર ઠેહરી ઔર ફરમાયા ગયા દૂર હોં
ઝ્ાલિમન O વ નાદા નૂહુર રબ્બહૂ ફ-ક્।લ। રબ્બિ ઇન્નબ્ની
બે-ઇન્સાફ લોગ. ઔર નૂહને અપને રબ કો પુકારા અર્ઝ કી અય મેરે રબ મેરા બેટા ભી

مِنْ اَهْلِىْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ
الْحٰكِمِيْنَ ۝ قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ
عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ
اِنِّىْٓ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝ قَالَ رَبِّ
اِنِّىْٓ اَعُوْذُبِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِىْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ
وَاِلَّا تَغْفِرْلِىْ وَتَرْحَمْنِىْٓ اَكُنْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝
قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ
وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ؕ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ
يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ
الْغَيْبِ نُوْحِيْهَآ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَآ اَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛ فَاصْبِرْ ۛ اِنَّ الْعَاقِبَةَ
لِلْمُتَّقِيْنَ ۝ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ۗ قَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا

મિન અહલી વ ઇન્ના વઅ્દકલ હક્કુ
તો મેરા ઘર વાલા હૈ, ઔર બેશક તેરા વા'દા સચ્ચા હૈ
વ અન્તા અહ્‌-કમુલ હાકિમીન ○ ક઼ાલા
ઔર તૂ સબસે બળા હુકમ વાલા. ફરમાયા
યા નૂહુ ઇન્નહૂ લય્‌સા મિન અહલિક ج
અય નૂહ વો તેરે ઘર વાલોંમેં નહીં,
ઇન્નહૂ અ્-મલુન ગ઼ય્‌રુ સ઼ાલિહ઼ ﻗﻠﮯ ફલા
બેશક ઉસકે કામ બળે નાલાયક હૈં, તો
તસ્અલ્નિ મા લય્‌સા લકા બિહી ઇ઼લ્મ ط
મુઝસે વો બાત ન માંગ જિસકા તુઝે ઈલ્મ નહીં,
ઇન્ની અઇ઼ઝુકા અન તકૂના મિનલ
મૈં તુઝે નસીહત ફરમાતા હૂં કે
જાહિલીન ○ ક઼ાલા રબ્બિ ઇન્ની અઊ઼ઝુ બિકા અન અસ્અ-લકા મા
નાદાન ન બન. અર્ઝ કી અય રબ મેરે મૈં તેરી પનાહ ચાહતા હૂં કે તુઝસે વો ચીઝ માંગૂં
લય્‌સા લી બિહી ઇ઼લ્મ ط વ ઇલ્લા તગ઼્ફિર લી વ તર્‌હ઼મ્ની અકુમ
જિસકા મુઝે ઈલ્મ નહીં, ઔર અગર તૂ મુઝે ન બખ્શે ઔર રહમ ન કરે તો મૈં
મિનલ ખ઼ાસિરીન ○ ક઼ીલા યા નૂહુહ્‌બિત઼ બિ-સલામિમ મિન્ના વ
ઝિયાં કાર હો જાઉં. ફરમાયા ગયા અય નૂહ કશ્તી સે ઉતર હમારી તરફ સે સલામ ઔર
બ-રકાતિન અ઼-લય્‌કા વ અ઼લા ઉ-મમિમ મિમ્મમ મ-અ઼ક ط વ ઉ-મમુન
બરકતોં કે સાથ જો તુઝપર હૈં ઔર તેરે સાથ કે કુછ ગિરોહોં પર, ઔર કુછ ગિરોહ હૈં
સ-નુમત્તિઉ઼હુમ સુમ્મા યમસ્સુહુમ મિન્ના અ઼ઝ઼ાબુન અલીમ ○
જિન્હેં હમ દુનિયા બરતને દેંગે ફિર ઉન્હેં હમારી તરફ સે દર્દનાક અઝાબ પહુંચેગા.
તિલ્કા મિન અમ્બાઇલ ગ઼ય્‌બિ નૂહ઼ીહા ઇલૈક ج મા કુન્તા તઅ્‌-લમુહા
યે ગૈબકી ખબરેં હમ તુમ્હારી તરફ વહી કરતે હૈં ઈન્હેં ન તુમ જાનતે થે
અન્તા વલા ક઼વ્‌મુકા મિન ક઼બ્લિ હાઝ઼ા ∴ ફસ્બિર ∴ ઇન્નલ આ઼કિ-બતા
ન તુમ્હારી કૌમ ઈસસે પેહલે, તો સબ્ર કરો બેશક ભલા અન્જામ
લિલ મુત્તક઼ીન ع વ ઇલા આ઼દિન અખ઼ાહુમ હૂદા ط ક઼ાલા યા
પરહેઝગારોં કા. ઔર આદકી તરફ ઉનકે હમ કૌમ હૂદ કો કહા અય
ક઼વ્‌મિઅ્‌-બુદુલ્લાહા મા લકુમ મિન ઇલાહિન ગ઼ય્‌રુહ ط ઇન અન્તુમ ઇલ્લા
મેરી કૌમ અલ્લાહકો પૂજો ઉસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં, તુમ તો નરે

مُفْتَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ اَجْرِىَ
اِلَّا عَلَى الَّذِىْ فَطَرَنِىْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٥١﴾ وَيٰقَوْمِ
اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ
مِّدْرَارًا وَّيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ
بِتَارِكِىْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٣﴾
اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ؕ
قَالَ اِنِّىْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّىْ بَرِىْٓءٌ مِّمَّا
تُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِىْ جَمِيْعًا ثُمَّ لَا
تُنْظِرُوْنِ ﴿٥٥﴾ اِنِّىْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّىْ وَرَبِّكُمْ ؕ
مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ؕ اِنَّ رَبِّىْ
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٦﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ ؕ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّىْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ

وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ منزل ۳ 317

મુફ-તરૂન ○ યા કવ્મિ લૉ અસ્અલુકુમ
મુફતરી હો. અય કૌમ મૈં ઈસપર તુમસે
અ-લયહિ અજ્રા ⌐ ઇન અજ્રિય ઇલ્લા
કુછ ઉજરત નહીં માંગતા, મેરી મઝદૂરી
અલલ લઝી ફ-ત-રની ⌐ અ-ફલા
તો ઉસીકે ઝિમ્મે હૈ જિસને મુઝે પૈદા કિયા, તો ક્યા
તઅ-કિલૂન ○ વ યા કવ્મિસ્તગ્ફિરૂ
તુમ્હેં અકલ નહીં. ઔર અય મેરી કૌમ અપને રબ સે
રબ્બકુમ સુમ્મા તૂબૂ ઇ-લયહિ યુરસિલિસ
મુઆફી ચાહો ફિર ઉસકી તરફ રુજૂઅ લાઓ
સમાઅ અ-લયકુમ મિદ્રારંવ્ વ યઝિદ્કુમ
તુમપર ઝોર કા પાની ભેજેગા ઔર તુમમેં
કુવ્વતન ઇલા કુવ્વતિકુમ વલા ત-તવલ્લવ્ મુજ્રિમીન ○ કાલૂ યા હૂદુ
જિતની કુવ્વત હૈ ઉસસે ઔર ઝિયાદા દેગા ઔર જુર્મ કરતે હુએ રૂ-ગરદાની ન કરો. બોલે અય હૂદ
મા જિઅ-તના બિ-બય્યિ-નતિંવ્ વમા નહનુ બિ-તારિકી આલિ-હતિના
તુમ કોઈ દલીલ લેકર હમારે પાસ ન આએ ઔર હમ ખાલી તુમ્હારે કેહને સે અપને ખુદાઓં કો છોળને
અન કવ્લિક વમા નહનુ લક બિ-મુઅ-મિનીન ○ ઇન નકૂલુ
કે નહીં ન તુમ્હારી બાત પર યકીન લાએં. હમ તો યહી કેહતે હૈં
ઇલ્લઅ-તરાક બઅ-દુ આલિ-હતિના બિ-સૂઅ્ ⌐ કાલ ઇન્ની ઉશ્હિદુલ્લાહ
કે હમારે કિસી ખુદા કી તુમ્હેં બુરી ઝપટ પહુંચી, કહા મૈં અલ્લાહ કો ગવાહ કરતા હૂં
વશ્હદૂ અન્ની બરીઉમ મિમ્મા તુશ્રિકૂન ○ મિન દૂનિહી ફ-કીદૂની જમીઅન
ઔર તુમ સબ ગવાહ હો જાઓ કે મૈં બેઝાર હૂં ઉન સબસે જિન્હેં તુમ અલ્લાહકે સિવા ઉસકા શરીક ઠેહરાતે હો. તુમ સબ મિલકર મેરા બુરા ચાહો
સુમ્મા લા તુન્ઝિરૂન ○ ઇન્ની તવક-કલ્તુ અલલ્લાહિ રબ્બી વ રબ્બિકુમ ⌐
ફિર મુઝે મોહલત ન દો. મૈંને અલ્લાહ પર ભરોસા કિયા જો મેરા રબ હૈ ઔર તુમ્હારા રબ,
મા મિન દાબ્બતિન ઇલ્લા હુવ આખિઝુમ બિ-નાસિ-યતિહા ⌐ ઇન્ન રબ્બી
કોઈ ચલનેવાલા નહીં જિસકી ચોટી ઉસકે કબ્ઝએ કુરદરત મેં ન હો, બેશક મેરા રબ
અલા સિરાતિમ મુસ્તકીમ ○ ફ-ઇન તવલ્લવ્ ફ-કદ અબલગ્તુકુમ મૉ
સીધે રાસતે પર મિલતા હૈ. ફિર અગર તુમ મુંહ ફેરો તો મૈં તુમ્હેં પહુંચા ચુકા જો
ઉરસિલ્તુ બિહી ઇ-લયકુમ ⌐ વ યસ્તખ્લિફુ રબ્બી કવ્-મન ગય્-રકુમ ج
તુમ્હારી તરફ લેકર ભેજા ગયા, ઔર મેરા રબ તુમ્હારી જગહ ઔરોં કો લે આએગા,

وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ رَبِّیْ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ ۝
وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّیْنَا هُوْدًا وَّالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَنَجَّیْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِیْظٍ ۝
وَتِلْكَ عَادٌ ۟ۙ جَحَدُوْا بِاٰیٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهٗ
وَاتَّبَعُوْۤا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ ۝ وَاُتْبِعُوْا فِیْ هٰذِهِ
الدُّنْیَا لَعْنَةً وَّیَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا
رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ۝ وَاِلٰی ثَمُوْدَ
اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ؕ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِیْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْۤا اِلَیْهِ ؕ
اِنَّ رَبِّیْ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ ۝ قَالُوْا یٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ
فِیْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَاۤ اَتَنْهٰىنَاۤ اَنْ نَّعْبُدَ مَا یَعْبُدُ
اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِیْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَاۤ

વલા તદુર્રૂ-નહૂ શય્અ ط ઇન્ન
ઔર તુમ ઉસકા કુછ ન બિગાળ સકોગે, બેશક
રબ્બી અલા કુલ્લિ શય્ઇન હફીઝ O
મેરા રબ હર શય પર નિગહબાન હે.
વ લમ્મા જાઅ અમ્રુના નજ્જય્ના
ઔર જબ હમારા હુકમ આયા હમને
હૂદંવ્ વલ્લઝીન આ-મનૂ મ-અહૂ
હૂદ ઔર ઉસકે સાથ કે મુસલમાનોં કો
બિ-રહ્-મતિમ મિન્ના ج વ નજ્જય્નાહુમ
અપની રહમત ફરમાકર બચા લિયા, ઔર ઉન્હેં
મિન અઝાબિન ગલીઝ O વ તિલ્ક
સખ્ત અઝાબ સે નજાત દી. ઔર યે
આદુન قف જ-હદૂ બિ-આયાતિ રબ્બિહિમ વ અ-સવ્ રુસુ-લહૂ વત્ત-બઊ
આદ હૈં કે અપને રબ કી આયતોં સે મુન્કિર હુએ ઔર ઉસકે રસૂલોંકી ના-ફરમાની કી ઔર
અમ્ર કુલ્લિ જબ્બારિન અનીદ O વ ઉત્બિઊ ફી હાઝિહિદ દુન્યા
હર બળે સરકશ હટ-ધરમ કે કેહને પર ચલે. ઔર ઉનકે પીછે લગી ઈસ દુનિયા મેં
લઅ્-નતંવ્ વ યવ્-મલ કિયામહ ط અલા ઇન્ન આદન ક-ફરૂ રબ્બહુમ ط
લા'નત ઔર કયામત કે દિન, સુન લો બેશક આદ અપને રબ સે મુન્કિર હુએ,
અલા બુઅ્-દલ લિ-આદિન કવ્મિ હૂદ ع O વ ઇલા સમૂદ અખાહુમ
અરે દૂર હોં આદ હૂદ કી કૌમ. ઔર સમૂદ કી તરફ ઉનકે હમ-કૌમ
સાલિહ ـم કાલ યા કવ્મિઅ્-બુદુલ્લાહ મા લકુમ મિન ઇલાહિન ગૈરુહ ط
સાલેહ કો, કહા અય મેરી કૌમ અલ્લાહ કો પૂજો ઉસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં,
હુવ અન્શ-અકુમ મિનલ અરદિ વસ્તઅ્-મ-રકુમ ફીહા ફસ્તગ્ફિરૂહુ
ઉસને તુમ્હેં ઝમીનસે પૈદા કિયા ઔર ઉસમેં તુમ્હેં બસાયા તો ઉસસે મુઆફી ચાહો
સુમ્મ તૂબૂ ઇલૈહ ط ઇન્ન રબ્બી કરીબુમ મુજીબ O કાલૂ યા સાલિહુ
ફિર ઉસકી તરફ રુજૂઅ લાઓ, બેશક મેરા રબ કરીબ હૈ દુઆ સુનને વાલા. બોલે અય સાલેહ
કદ કુન્ત ફીના મરજુવ્વન કબ્લ હાઝા અ-તન્હાના અન નઅ્-બુદ
ઈસસે પેહલે તો તુમ હમમેં હોનહાર મા'લૂમ હોતે થે ક્યા તુમ હમેં ઉસસે મના' કરતે હો કે
મા યઅ્-બુદુ આબાઉના વ ઇન્નના લ-ફી શક્કિમ મિમ્મા તદ્ઊના
અપને બાપ-દાદા કે મા'બૂદોં કો પૂજેં ઔર બેશક જિસ બાતકી તરફ હમેં બુલાતે હો હમ ઉસસે એક બળે

إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾ قَالَ يٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ
عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰنِيْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ
يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ إِنْ عَصَيْتُهٗ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ
غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿٦٣﴾ وَيٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ
اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَأْكُلْ فِيْٓ أَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا
بِسُوْٓءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوْهَا
فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ أَيَّامٍ ذٰلِكَ
وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا
صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ
خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٦﴾
وَأَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوْا فِيْ
دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٦٧﴾ كَأَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا أَلَآ إِنَّ
ثَمُوْدَا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿٦٨﴾

ઇ-લય્હિ મુરીબ ૦ કાલ યા કવ્મિ
ધોકા ડાલનેવાલે શક મેં હૈં. બોલા અય મેરી કૌમ !
અ-ર-અય્તુમ ઇન કુન્તુ અલા
ભલા બતાઓ તો અગર મૈં
બય્યિ-નતિમ મિર રબ્બી વ આતાની
અપને રબ કી તરફસે રૌશન દલીલ પર હૂં ઔર ઉસને મુઝે
મિન્હુ રહ-મતન ફ-મંય્ યન્સુરુની
અપને પાસસે રહમત બખ્શી તો મુઝે ઉસસે કૌન બચાએગા
મિનલ્લાહિ ઇન અ-સય્તુહ قف ફમા
અગર મૈં ઉસકી ના-ફરમાની કરૂં, તો
તઝીદૂ-નની ગય્રા તખ્સીર ૦ વ યા
તુમ મુઝે સિવા નુકસાન કે કુછ ન બઢાઓગે. ઔર અય
કવ્મિ હાઝિહી ના-કતુલ્લાહિ લકુમ આ-યતન ફ-ઝરૂહા તઅ-કુલ
મેરી કૌમ યે અલ્લાહકા નાકા હૈ તુમ્હારે લિએ નિશાની તો ઈસે છોળ દો કે
ફી અરદિલ્લાહિ વલા તમસ્સૂહા બિ-સૂઇન ફ-યઅ-ખુ-ઝકુમ અઝાબુન
અલ્લાહકી ઝમીનમેં ખાએ ઔર ઉસે બુરી તરહ હાથ ન લગાના કે તુમકો નઝદીક અઝાબ પહુંચેગા.
કરીબ ૦ ફ-અ-કરૂહા ફ-કાલા તમત્તઊ ફી દારિકુમ સલા-સતા
તો ઉન્હોંને ઉસકી કોંચેં કાટીં તો સાલેહ ને કહા અપને ઘરોંમેં તીન દિન ઔર બરત લો
અય્યામ ط ઝાલિકા વઅ-દુન ગય્રુ મક્ઝૂબ ૦ ફ-લમ્મા જાઅ
યે વા'દા હૈ કે ઝૂટા ન હોગા. ફિર જબ હમારા હુકમ આયા
અમ્રુના નજ્જય્ના સાલિહંવ્ વલ્લઝીના આ-મનૂ મ-અહૂ
હમને સાલેહ ઔર ઉસકે સાથ કે મુસલમાનોં કો અપની રહમત ફરમાકર બચા લિયા
બિ-રહ-મતિમ મિન્ના વ મિન ખિઝ્યિ યવ્-મિઇઝ ط ઇન્ના રબ્બકા
ઔર ઉસદિન કી રુસવાઈ સે, બેશક તુમ્હારા રબ
હુવલ કવિય્યુલ અઝીઝ ૦ વ અ-ખઝલ લઝીના ઝ-લમુસ સય્-હતુ
કવી ઈઝઝત વાલા હૈ. ઔર ઝાલિમોં કો ચિંઘાળ ને આ લિયા
ફ-અસ્બહૂ ફી દિયારિહિમ જાસિમીન ۛ ક-અલ્લમ યગ્નવ્ ફીહા ط
તો સુબહ અપને ઘરોંમેં ઘુટનોં કે બલ પળે રેહ ગએ. ગોયા કભી યહાં બસે હી ન થે,
અલા ઇન્ના સમૂદા ક-ફરૂ રબ્બહુમ ط અલા બુઅ-દલ લિ-સમૂદ ۛ
સુન લો બેશક સમૂદ અપને રબ સે મુન્કિર હુએ, અરે લા'નત હો સમૂદ પર

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا
سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ۝٦٩
فَلَمَّا رَاٰۤ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ
مِنْهُمْ خِيْفَةً ؕ قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّاۤ اُرْسِلْنَاۤ اِلٰى قَوْمِ
لُوْطٍ ۝٧٠ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا
بِاِسْحٰقَ ۙ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ۝٧١ قَالَتْ
يٰوَيْلَتٰۤى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِىْ شَيْخًا ؕ
اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيْبٌ ۝٧٢ قَالُوْۤا اَتَعْجَبِيْنَ مِنْ
اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ؕ
اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۝٧٣ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ
الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِىْ قَوْمِ
لُوْطٍ ۝٧٤ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ ۝٧٥
يٰۤاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرُ

વ લ-કદ જાઅત રુસુલુનો ઇબ્રાહીમા
ઔર બેશક હમારે ફરિશ્તે ઈબ્રાહીમ કે પાસ
બિલ બુશ્રા ફાલૂ સલામા ط
મુઝદા લેકર આએ બોલે સલામ
ફાલ સલામુન ફમા લબિસા અન
કહા સલામ ફિર કુછ દેર ન કી કે
જાઅ બિ-ઇજિલન હનીઝ O
એક બછળા ભુના લે આએ.
ફ-લમ્મા રઓ અયદિ-યહુમ લા તસિલુ
ફિર જબ દેખા કે હાથ ખાને કી તરફ નહીં પહુંચતે
ઇલયહિ નકિ-રહુમ વ અવ્-જસ મિન્હુમ
ઉનકો ઉપરી સમઝા ઔર જી હી જી મેં ઉનસે
ખીફહ ط ફાલૂ લા તખફ ઇન્નો ઉરસિલ્નો ઇલા કવ્મિ લૂત O
ડરને લગા, બોલે ડરિએ નહીં હમ કૌમે લૂત કી તરફ ભેજે ગએ હૈં.
વમ્ર-અતુહૂ કાઇ-મતુન ફ-દહિકત ફ-બશ્શર્નાહા બિ-ઇસ્હાકા ۙ
ઔર ઉસકી બીબી ખળી થી વો હંસને લગી તો હમને ઉસે ઈસહાક કી ખુશખુબરી દી
વ મિંવ્ વરાઇ ઇસ્હાકા યઅ્કૂબ O કાલત યા વય્-લતો અ-અલિદુ વ
ઔર ઈસહાક કે પીછે યા'કૂબ કી. બોલી હાય ખરાબી ક્યા મેરે બચ્ચા હોગા ઔર
અના અજૂઝુંવ્ વ હાઝા બઅ્-લી શય્ખા ط ઇન્ના હાઝા લ-શય્ઉન
મૈં બૂળ્હી હૂં ઔર યે હૈં મેરે શૌહર બૂળ્હે, બેશક યે તો અચમ્બે કી બાત હૈ.
અજીબ O કાલૂ અ-તઅ્જબીના મિન અમ્રિલ્લાહિ રહ્-મતુલ્લાહિ
ફરિશ્તે બોલે ક્યા અલ્લાહ કે કામ કા અચમ્બા કરતી હો અલ્લાહ કી રહમત
વ બ-રકાતુહૂ અ-લય્કુમ અહ-લલ બૈત ط ઇન્નહૂ હમીદુમ મજીદ O
ઔર ઉસકી બરકતેં તુમપર ઈસ ઘર વાલો, બેશક વહી હૈ સબ ખૂબિયોં વાલા ઈઝઝત વાલા,
ફ-લમ્મા ઝ-હબ અન ઇબ્રાહીમર રવ્ઉ વ જાઅત્હુલ બુશ્રા યુજાદિલુના
ફિર જબ ઈબ્રાહીમ કા ખૌફ ઝાઈલ હુવા ઔર ઉસે ખુશખબરી મિલી હમસે
ફી કવ્મિ લૂત ۛ ઇન્ના ઇબ્રાહીમા લ-હલીમુન અવ્વાહુમ મુનીબ O
કૌમે લૂત કે બારે મેં ઝગળને લગા. બેશક ઈબ્રાહીમ તહમ્મુલ વાલા બહુત આહેં કરનેવાલા રુજૂઅ લાનેવાલા હૈ.
યા ઇબ્રાહીમુ અઅ્-રિદ અન હાઝા ج ઇન્નહૂ કદ જાઅ અમ્રુ
અય ઈબ્રાહીમ ઈસ ખયાલ મેં ન પળ બેશક તેરે રબ કા હુકમ આ ચુકા

رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ۝
وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ
بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ۝ وَجَآءَهٗ
قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ
السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ
لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ؕ اَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ۝ قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا
فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ۝
قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ
شَدِيْدٍ ۝ قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا
اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا
يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا
مَآ اَصَابَهُمْ ؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ؕ اَلَيْسَ الصُّبْحُ

بِقَرِيْبٍ منزل ٣ 321

રબ્બિક ۚ વ ઇન્નહુમ આતીહિમ
ઔર બેશક ઉનપર અઝાબ આનેવાલા હૈ
અઝાબુન ગયરુ મરદૂદ O વ લમ્મા
કે ફેરા ન જાએગા. ઔર જબ
જાઅત રુસુલુના લૂતન સીઅ બિહિમ
લૂત કે યહાં હમારે ફરિશ્તે આએ ઉસે ઈનકા ગમ હુવા
વ દાકા બિહિમ ઝરઅંવ્ વ કાલા હાઝા
ઔર ઉનકે સબબ દિલ તંગ હુવા ઔર બોલા યે
યવ્મુન અસીબ O વ જા-અહૂ કવ્મુહૂ
બળી સખ્તી કા દિન હૈ. ઔર ઉસકે પાસ ઉસકી કૌમ
યુહ્-રઊના ઇલૈહ ؕ વ મિન કબ્લુ
દૌળતી આઈ ઔર ઉન્હેં આગે હી સે
કાનૂ યઅ્-મલૂનસ સય્યિઆત ؕ કાલા યા કવ્મિ હૉ-ઉલાઇ બનાતી
બુરે કામોં કી આદત પળી થી, કહા અય કૌમ યે મેરી કૌમકી બેટિયાં હૈં
હુન્ના અત્હરુ લકુમ ફત્તકુલ્લાહા વલા તુખ્ઝૂનિ ફી દય્ફી ؕ
યે તુમ્હારે લિએ સુથરી હૈં તો અલ્લાહસે ડરો ઔર મુઝે મેરે મેહમાનોં મેં રુસવા ન કરો,
અ-લય્સા મિન્કુમ રજુલુર રશીદ O કાલૂ લ-કદ અલિમ્તા મા લના
ક્યા તુમમેં એક આદમી ભી નેક-ચલન નહીં. બોલે તુમ્હેં મા'લૂમ હૈ
ફી બનાતિકા મિન હક્ક ۚ વ ઇન્નકા લ-તઅ્-લમુ મા નુરીદ O
કે તુમ્હારી કૌમકી બેટિયોંમેં હમારા કોઈ હક નહીં, ઔર તુમ ઝરૂર જાનતે હો જો હમારી ખ્વાહિશ હૈ.
કાલા લવ્ અન્ના લી બિકુમ કુવ્વતન અવ્ આવી ઇલા રુક્નિન શદીદ O
બોલે અય કાશ મુઝે તુમ્હારે મુકાબિલ ઝોર હોતા યા કિસી મઝબૂત પાએ કી પનાહ લેતા.
કાલૂ યા લૂતુ ઇન્ના રુસુલુ રબ્બિકા લંય્ યસિલૂ ઇ-લય્કા
ફરિશ્તે બોલે અય લૂત હમ તુમ્હારે રબ કે ભેજે હુએ હૈં વો તુમ તક નહીં પહુંચ સકતે
ફ-અસ્રિ બિ-અહલિકા બિ-કિત્ઇમ મિનલ લય્લિ વલા યલ્તફિત
તો અપને ઘર વાલોંકો રાતોંરાત લે જાઓ ઔર તુમમેં કોઈ પીઠ ફેરકર ન દેખે
મિન્કુમ અ-હદુન ઇલ્લમ્ર-અ-તક ؕ ઇન્નહૂ મુસીબુહા મૉ
સિવાએ તુમ્હારી ઔરત કે, ઉસે ભી વહી પહુંચના હૈ જો
અસા-બહુમ ؕ ઇન્ના મવ્ઇ-દહુમુસ સુબ્હ ؕ અ-લય્-સસ સુબ્હુ
ઉન્હેં પહુંચેગા, બેશક ઉનકા વા'દા સુબહ કે વક્ત હૈ, ક્યા સુબહ

بِقَرِيْبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ مَّنْضُوْدٍ ﴿٨٢﴾
مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ
بِبَعِيْدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ
يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ وَلَا
تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ
وَّاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿٨٤﴾ وَيٰقَوْمِ
اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٨٥﴾
بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ
وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ
تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِيْٓ
اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿٨٧﴾

બિ-ક઼રીબ ○ ફ-લમ્મા જાઅ઼ા અમ્રુના
કરીબ નહીં. ફિર જબ હમારા હુકમ આયા
જ-અ઼લ્ના આ઼લિ-યહા સાફિ-લહા
હમને ઉસ બસ્તી કે ઉપર કો ઉસકા નીચા કર દિયા
વ અમ્ત઼ર્ના અ઼-લય્હા હિજા-રતમ મિન
ઔર ઉસપર કંકર કે પથ્થર
સિજ્જીલિમ ۙ મન્દૂદ઼ ○ મુસવ્વ-મતન
લગાતાર બરસાંએ. જો નિશાન કિએ હુએ
ઇ઼ન્દા રબ્બિક ط વમા હિયા મિનઝ઼
તેરે રબ કે પાસ હૈં, ઔર વો પથ્થર કુછ
ઝ઼ાલિમીના બિ-બઈદ ○ વ ઇલા મદ્-યના
ઝાલિમોંસે દૂર નહીં. ઔર મદયન કી તરફ
અખ઼ાહુમ શુઅ઼ય્બા ط ક઼ાલા યા ક઼વ્મિઅ્-બુદુલ્લાહા મા લકુમ
ઉનકે હમ-કૌમ શુએબ કો, કહા અય મેરી કૌમ અલ્લાહકો પૂજો
મિન ઇલાહિન ગ઼ય્રુહ ط વલા તન્ક઼ુસુલ મિક્યાલા વલ મીઝ઼ાના ઇન્ની
ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, ઔર નાપ ઔર તૌલમેં કમી ન કરો બેશક મૈં
અરાકુમ બિ-ખ઼ય્રિંવ્ વ ઇન્ની અખ઼ાફુ અ઼-લય્કુમ અ઼ઝ઼ાબા યવ્મિમ
તુમ્હેં આસૂદા હાલ દેખતા હૂં ઔર મુઝે તુમપર ઘેર લેનેવાલે દિનકે અઝાબ કા ડર હૈ.
મુહ઼ીત઼ ○ વ યા ક઼વ્મિ અવ્ફુલ મિક્યાલા વલ મીઝ઼ાના બિલ ક઼િસ્તિ વલા
ઔર અય મેરી કૌમ નાપ ઔર તૌલ ઇન્સાફ કે સાથ પૂરી કરો ઔર
તબ્ખ઼સુન નાસા અશ્યા-અહુમ વલા તઅ્-સવ્ ફિલ અરદ઼િ મુફસિદીન ○
લોગોંકો ઉનકી ચીઝેં ઘટાકર ન દો ઔર ઝમીનમેં ફસાદ મચાતે ન ફિરો.
બક઼િય્યતુલ્લાહિ ખ઼ય્રુલ લકુમ ઇન કુન્તુમ મુઅ્-મિનીન ۚ
અલ્લાહકા દિયા જો બચ રહે વો તુમ્હારે લિએ બેહતર હૈ અગર તુમ્હેં યકીન હો,
વમા અના અ઼લય્કુમ બિ-હ઼ફીઝ઼ ○ ક઼ાલૂ યા શુઅ઼ય્બુ અ-સ઼લાતુકા
ઔર મૈં કુછ તુમપર નિગહબાન નહીં. બોલે અય શુએબ ક્યા તુમ્હારી નમાઝ
તઅ્-મુરુકા અન નત્રુકા મા યઅ્-બુદુ આબાઉના અવ્ અન નફ-અ઼લા
તુમ્હેં યે હુકમ દેતી હૈ કે હમ અપને બાપ દાદા કે ખુદાઓં કો છોળ દેં યા
ફી અમ્વાલિના મા નશાઅ્ ط ઇન્નકા લ-અન્તલ હ઼લીમુર રશીદ ○
અપને માલમેં જો ચાહેં ન કરેં, હાં જી તુમ્હીં બળે અકલમન્દ નેક-ચલન હો.

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ
وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۭ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ
اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ۭ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا
اسْتَطَعْتُ ۭ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿٨٨﴾ وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيْٓ اَنْ
يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ
قَوْمَ صٰلِحٍ ۭ وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوْا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ۭ اِنَّ رَبِّيْ رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا
يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰىكَ
فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ۡ وَمَآ اَنْتَ
عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ
اللّٰهِ ۭ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَاۗءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۭ اِنَّ رَبِّيْ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿٩٢﴾ وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ

اِنِّيْ عَامِلٌ منزل ٣

કાલા યા કવ્મિ અ-ર-અય્તુમ ઇન
કહા અય મેરી કૌમ ભલા બતાઓ તો અગર
કુન્તુ અલા બય્યિ-નતિમ મિર રબ્બી
મૈં અપને રબ કી તરફ સે એક રૌશન દલીલ પર હૂં
વ ર-ઝ-કની મિન્હુ રિઝ્કન હ-સના ط
ઔર ઉસને મુઝે અપને પાસ સે અચ્છી રોઝી દી,
વમા ઉરીદુ અન ઉખાલિ-ફકુમ ઇલા મા
ઔર મૈં નહીં ચાહતા હૂં કે જિસ બાત સે તુમ્હેં મના'
અન્હાકુમ અન્હ ط ઇન ઉરીદુ ઇલ્લલ
કરતા હૂં આપ ઉસકે ખિલાફ કરને લગું, મૈં તો જહાં તક
ઇસ્લાહા મસ્તતઅ-તુ ط વમા તવ્ફીકી ઇલ્લા
બને સંવારના હી ચાહતા હૂં, ઔર મેરી તૌફીક
બિલ્લાહ ط અ-લયહિ તવક-કલ્તુ વ ઇ-લયહિ ઉનીબ ○ વ યા કવ્મિ લા
અલ્લાહ હી કી તરફ સે હૈ, મૈંને ઉસી પર ભરોસા કિયા ઔર ઉસી કી તરફ રુજૂઅ હોતા હૂં. ઔર અય
યજ્રિમન્નકુમ શિકાકી અંય્ યુસી-બકુમ મિસ્લુ મા અસાબા કવ્મા નૂહિન
મેરી કૌમ તુમ્હેં મેરી ઝિદ યે ન કમવા દે કે તુમપર પળે જો પળા થા નૂહ કી કૌમ
અવ્ કવ્મા હૂદિન અવ્ કવ્મા સાલિહ ط વમા કવ્મુ લૂતિમ મિન્કુમ
યા હૂદ કી કૌમ યા સાલેહકી કૌમ પર, ઔર લૂત કી કૌમ તો કુછ તુમસે
બિ-બઈદ ○ વસ્તગ્ફિરૂ રબ્બકુમ સુમ્મા તૂબૂ ઇલૈહ ط ઇન્ના રબ્બી
દૂર નહીં. ઔર અપને રબ સે મુઆફી ચાહો ફિર ઉસકી તરફ રુજૂઅ લાઓ, બેશક મેરા રબ
રહીમુંવ્ વદૂદ ○ કાલૂ યા શુઅયબુ મા નફ-કહુ કસીરમ મિમ્મા તકૂલુ
મેહરબાન મુહબ્બત વાલા હૈ. બોલે અય શુઐબ હમારી સમઝ મેં નહીં આતીં તુમ્હારી બહુત સી બાતેં
વ ઇન્ના લ-નરાકા ફીના દઈફા ج વ લવ્લા રહતુકા લ-ર-જમ્નાકા ز વમા
ઔર બેશક હમ તુમ્હેં અપને મેં કમઝોર દેખતે હૈં, ઔર અગર તુમ્હારા કુમ્બા ન હોતા તો હમને તુમ્હેં પથરાવ કર દિયા હોતા ઔર
અન્તા અ-લયના બિ-અઝીઝ ○ કાલા યા કવ્મિ અ-રહ્તી અ-અઝ્ઝુ
કુછ હમારી નિગાહ મેં તુમ્હેં ઇઝઝત નહીં. કહા અય મેરી કૌમ ક્યા
અલયકુમ મિનલ્લાહ ط વત્તખઝ્તુમૂહુ વરા-અકુમ ઝિહરિય્યા ط ઇન્ના
તુમપર મેરે કુમ્બે કા દબાવ અલ્લાહ સે ઝિયાદા હૈ ઔર ઉસે તુમને અપની પીઠ કે પીછે ડાલ રખ્ખા, બેશક
રબ્બી બિમા તઅ-મલૂના મુહીત ○ વ યા કવ્મિઅ-મલૂ અલા મકા-નતિકુમ
જો કુછ તુમ કરતે હો સબ મેરે રબ કે બસમેં હૈ. ઔર અય કૌમ તુમ અપની જગહ અપના કામ કિએ જાઓ

إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ
رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَأَنْ لَمْ
يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٩٦﴾
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۖ وَمَا
أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۖ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأُتْبِعُوا
فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ بِئْسَ الرِّفْدُ
الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ

ઇન્ની આમિલ ۖ સવ્ફ઼ા તઅ્-લમૂના ۙ
મૈં અપના કામ કરતા હૂં, અબ જાનના ચાહતે હો
મંય્ યઅ્-તીહિ અઝ઼ાબુંય્ યુખ઼્ઝીહિ વ મન
કિસપર આતા હૈ વો અઝાબ કે ઉસે રુસવા કરેગા ઔર
હુવા કાઝ઼િબ ۖ વર્-તકિ઼બૂ ઇન્ની મ-અકુ઼મ
કૌન ઝૂટા હૈ, ઔર ઇન્તેઝાર કરો મૈં ભી તુમ્હારે સાથ
રકીબ ○ વ લમ્મા જાઆ અમ્રુના
ઇન્તેઝાર મેં હૂં ઔર જબ હમારા હુકમ આયા
નજ્જય્ના શુઅય્બંવ્ વલ્લઝ઼ીના
હમને શુઐબ ઔર ઉસકે સાથ કે મુસલમાનોં કો
આ-મનૂ મ-અહૂ બિ-રહ્-મતિમ મિન્ના ج
અપની રહમત ફરમાકર બચા લયા,
વ અ-ખ઼-ઝ઼તિલ લઝ઼ીના ઝ઼-લમુસ સય્-હતુ ફ-અસ્બહૂ ફી દિયારિહિમ
ઔર ઝાલિમોં કો ચિંઘાળ ને આ લિયા તો સુબહ અપને ઘરોંમેં ઘુટનોં કે બલ પળે રેહ ગએ.
જાસિમીન ○ ક-અલ્લમ યગ્નવ્ ફ઼ીહા ۖ અલા બુઅ્-દલ લિ-મદય્ના કમા
ગોયા કભી વહાં બસે હી ન થે, અરે દૂર હોં મદયન જૈસે
બઇદત સમૂદ ○ વ લ-કદ અર્સલ્ના મૂસા બિ-આયાતિના વ સુલ્તાનિમ
દૂર હુએ સમૂદ. ઔર બેશક હમને મૂસા કો અપની આયતોં ઔર સરીહ ગલબે કે સાથ
મુબીન ○ ઇલા ફ઼િર્અવ્ના વ મ-લઇહી ફત્ત-બઊ અમ્રા ફ઼િરઔન ج
ફિરઔન ઔર ઉસકી દરબારિયોં કી તરફ ભેજા તો વો ફિરઔન કે કેહને પર ચલે,
વમા અમ્રુ ફિરઅવ્ના બિ-રશીદ ○ યકદુમુ કવ્-મહૂ યવ્-મલ
ઔર ફિરઔન કા કામ રાસતી કા ન થા. અપની કૌમ કે આગે હોગા
કિ઼યા-મતિ ફ-અવ્-ર-દહુમુન નાર ۖ વ બિઅ્-સલ વિર્દુલ મવ્રૂદ ○
કયામત કે દિન તો ઉન્હેં દોઝખ મેં લા ઉતારેગા, ઔર વો ક્યા હી બુરા ઘાટ ઉતરને કા.
વ ઉત્બિઊ ફ઼ી હાઝ઼િહી લઅ્-નતંવ્ વ યવ્-મલ કિ઼યામહ ۖ બિઅ્-સર
ઔર ઉનકે પીછે પળી ઈસ જહાન મેં લા'નત ઔર કયામત કે દિન, ક્યા હી બુરા
રિફ્દુલ મર્ફૂદ ○ ઝ઼ાલિકા મિન અમ્બાઇલ કુ઼રા નકુ઼સ્સુહૂ
ઈન્આમ જો ઉન્હેં મિલા. યે બસ્તિયોં કી ખબરેં હૈં કે હમ તુમ્હેં સુનાતે હૈં
અ-લય્કા મિન્હા કા઼ઇમુંવ્ વ હ઼સીદ ○ વમા ઝ઼-લમ્નાહુમ વ લાકિન
ઉનમેં કોઈ ખળી હૈ ઔર કોઈ કટ ગઈ. ઔર હમને ઉનપર ઝુલ્મ ન કિયા બલ્કે

ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ
يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ
رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ۝١٠١ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ
رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗٓ
اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ۝١٠٢ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ
عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ
وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ۝١٠٣ وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ
مَّعْدُوْدٍ ۝١٠٤ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ۝١٠٥ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِي
النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّشَهِيْقٌ ۝١٠٦ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ
اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ۝١٠٧ وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا
فَفِي الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ

وَالْاَرْضَ منزل ٣ 325

ઝ-લમૂ અન્ફુ-સહુમ ફમા અગ્નત
ખુદ ઉન્હોંને અપના બુરા કિયા તો
અન્હુમ આલિ-હતુહુમુલ લતી યદઊના
ઉનકે મા'બૂદ જિન્હેં અલ્લાહકે સિવા પૂજતે થે ઉનકે
મિન દૂનિલ્લાહિ મિન શયઇલ લમ્મા
કુછ કામ ન આએ જબ
જાઅ અમ્રુ રબ્બિક ط વમા ઝાદૂહુમ
તુમ્હારે રબ કા હુકમ આયા, ઔર ઉનસે ઉન્હેં
ગયરા તત્બીબ ۝ વ કઝાલિકા અખ્ઝુ
હલાક કે સિવા કુછ ન બઢા. ઔર ઐસી હી પકળ હૈ
રબ્બિકા ઇઝા અ-ખ-ઝલ કુરા વહિયા
તેરે રબ કી જબ બસ્તિયોં કો પકળતા હૈ ઉનકે
ઝાલિમહ ط ઇન્ના અખ્ઝહૂ અલીમુન શદીદ ۝ ઇન્ના ફી ઝાલિકા
ઝુલ્મ પર, બેશક ઉસકી પકળ દર્દનાક કરીં હૈ. બેશક ઇસમેં
લ-આ-યતલ લિમન ખાફા અઝાબલ આખિરહ ط ઝાલિકા યવ્મુમ
નિશાની હૈ ઉસકે લિએ જો આખિરત કે અઝાબ સે ડરે, વો દિન હૈ
મજમૂઉલ ۙ લહુન નાસુ વ ઝાલિકા યવ્મુમ મશ્હૂદ ۝ વમા નુઅખ્ખિરુહૂ
જિસમેં સબ લોગ ઇકટ્ઠે હોંગે ઔર વો દિન હાઝિરી કા હૈ. ઔર હમ ઉસે પીછે નહીં હટાતે
ઇલ્લા લિ-અ-જલિમ મઅ્-દૂદ ۝ યવ્મા યઅ્-તિ લા તકલ્લમુ નફ્સુન
મગર એક ગિની હુઈ મુદ્દત કે લિએ. જબ વો દિન આએગા કોઈ
ઇલ્લા બિ-ઇઝનિહ ج ફ-મિન્હુમ શકિય્યુંવ્ વ સઈદ ۝ ફ-અમ્મલ લઝીના
બે-હુકમે ખુદા બાત ન કરેગા તો ઉનમેં કોઈ બદબખ્ત હૈ ઔર કોઈ ખુશ-નસીબ. તો વો જો
શકૂ ફ-ફિન નારિ લહુમ ફીહા ઝફીરુંવ્ વ શહીક ۝ ખાલિદીના ફીહા
બદબખ્ત હૈં વો તો દોઝખ મેં હૈં વો ઉસમેં ગધે કી તરહ રેંકેંગે. વો ઉસમેં રહેંગે
મા દા-મતિસ સમાવાતુ વલ અરદુ ઇલ્લા મા શાઅ રબ્બુક ط
જબતક આસમાન વ ઝમીન રહેં મગર જિતના તુમ્હારે રબ ને ચાહા,
ઇન્ના રબ્બકા ફઅ્-આલુલ લિમા યુરીદ ۝ વ અમ્મલ લઝીના સુઈદૂ
બેશક તુમ્હારા રબ જબ જો ચાહે કરે. ઔર વો જો ખુશ-નસીબ હુએ
ફ-ફિલ જન્નતિ ખાલિદીના ફીહા મા દા-મતિસ સમાવાતુ
વો જન્નતમેં હૈં હમેશા ઉસમેં રહેંગે જબતક આસમાન

وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ۝١٠٨
فَلَا تَكُ فِىْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ؕ مَا يَعْبُدُوْنَ
اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ
نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ۝١٠٩ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى
الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِىْ شَكٍّ مِّنْهُ
مُرِيْبٍ ۝١١٠ وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ
اَعْمَالَهُمْ ؕ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝١١١ فَاسْتَقِمْ
كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ؕ اِنَّهٗ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝١١٢ وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ
ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ۝١١٣ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَىِ
النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ؕ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ

વલ અરદુ ઇલ્લા મા શાઅ રબ્બુક ط
વ ઝમીન રહેં મગર જિતના તુમ્હારે રબ ને ચાહા,
અતાઅન ગય્રા મજ્ઝૂઝ O ફલા
યે બખ્શિશ હૈ કભી ખત્મ ન હોગી. તો
તકુ ફી મિર્-યતિમ મિમ્મા યઅ-બુદુ
અય સુનને વાલે ધોકે મેં ન પળ ઉસસે જિસે યે કાફિર પૂજતે હૈં,
હા-ઉલાઅ્ ط મા યઅ-બુદૂના ઇલ્લા કમા
યે વૈસા હી પૂજતે હૈં જૈસા
યઅ-બુદુ આબાઉહુમ મિન કબ્લ ط
પેહલે ઉનકે બાપ-દાદા પૂજતે થે,
વ ઇન્ના લ-મુવફ્-ફૂહુમ નસી-બહુમ
ઔર બેશક હમ ઉનકા હિસ્સા ઉન્હેં પૂરા ફેર દેંગે
ગય્રા મન્કૂસ ع વ લ-કદ આતય્ના મૂસલ કિતાબા ફખ્તુલિફા ફીહ ط
જિસમેં કમી ન હોગી. ઔર બેશક હમને મૂસા કો કિતાબ દી તો ઉસમેં ફૂટ પળ ગઈ
વ લવ્લા કલિ-મતુન સ-બ-કત મિર રબ્બિકા લ-કુદિયા બય્-નહુમ ط
અગર તુમ્હારે રબ કી એક બાત પેહલે ન હો ચુકી હોતી તો જભી ઉનકા ફૈસલા કર દિયા જાતા
વ ઇન્નહુમ લ-ફી શક્કિમ મિન્હુ મુરીબ O વ ઇન્ના કુલ્લલ લમ્મા
ઔર બેશક વો ઉસકી તરફ સે ધોકા ડાલનેવાલે શક મેં હૈં. ઔર બેશક જિતને હૈં એક એક કો
લ-યુવફ-ફિયન્નહુમ રબ્બુકા અઅ્-મા-લહુમ ط ઇન્નહૂ બિમા યઅ્-મલૂના
તુમ્હારા રબ ઉસકા અમલ પૂરા ભર દેગા, ઉસે ઉનકે કામોં કી
ખબીર O ફસ્તકિમ કમા ઉમિર્તા વ મન તાબા મ-અકા વલા તત્ગવ્ ط
ખબર હૈ. તો કાઈમ રહો જૈસા તુમ્હેં હુકમ હૈ ઔર જો તુમ્હારે સાથ રુજૂઅ લાયા હૈ ઔર અય લોગો સરકશી ન કરો,
ઇન્નહૂ બિમા તઅ્-મલૂના બસીર O વલા તર્-કનૂ ઇલલ લઝીના ઝ-લમૂ
બેશક વો તુમ્હારે કામ દેખ રહા હૈ. ઔર ઝાલિમોં કી તરફ ન ઝુકો
ફ-ત-મસ્સકુમુન નારુ ۙ વમા લકુમ મિન દૂનિલ્લાહિ મિન અવ્લિયાઅ
કે તુમ્હેં આગ છૂએગી, ઔર અલ્લાહકે સિવા તુમ્હારા કોઈ હિમાયતી નહીં
સુમ્મા લા તુન્સરૂન O વ અકિમિસ સલાતા ત-રફયિન નહારિ વ
ફિર મદદ ન પાઓગે. ઔર નમાઝ કાઈમ રખ્ખો દિન કે દોનોં કનારોં ઔર
ઝુ-લફમ મિનલ લય્લ ط ઇન્નલ હ-સનાતિ યુઝ્હિબ્નસ
કુછ રાતકે હિસ્સોંમેં, બેશક નેકિયાં બુરાઈયોં કો મિટા દેતી હૈં,

السَّيِّاٰتِ ۚ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ
فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا
كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ
يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِى الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ
اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَاۤ اُتْرِفُوْا فِيْهِ
وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ
الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ﴿١١٧﴾ وَلَوْ شَاۤءَ
رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ
مُخْتَلِفِيْنَ ﴿١١٨﴾ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۚ
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ
اَنْۢبَاۤءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاۤءَكَ فِىْ
هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ

لِّلَّذِيْنَ

સય્યિઆત ط ઝાલિક઼ા ઝિક્રા લિઝ઼
યે નસીહત હૈ
ઝાકિરીન ö વસ્બિર ફ-ઇન્નલ્લાહ઼ા
નસીહતમાનનેવાલોંકો. ઔર સબ્ર કરો કે અલ્લાહ
લા યુદીઉ અજરલ મુહ઼સિનીન O
નેકોં કા નેગ ઝાયેઅ નહીં કરતા.
ફ-લવ્લા કાના મિનલ કુરૂનિ મિન
તો ક્યૂં ન હુએ તુમમેંસે અગલી સંગતોં મેં
ક઼બ્લિકુમ ઉલૂ બક઼િય્યતિંય્ યન્હવ્ના
ઐસે જિનમેં ભલાઈ કા કુછ હિસ્સા લગા રહા હોતા કે
અનિલ ફસાદિ ફિલ અરદ઼િ ઇલ્લા
ઝમીનમેં ફસાદ સે રોકતે, હાં
ક઼લીલમ મિમ્મન અન્જય્ના મિન્હુમ ج વત્ત-બઅલ લઝ઼ીના ઝ઼-લમૂ
ઉનમેં થોળે થે વહી જિનકો હમને નજાત દી, ઔર ઝાલિમ ઉસી ઐશકે પીછે પળે રહે
મૉ ઉત્રિફૂ ફીહિ વ કાનૂ મુજ્રિમીન O વમા કાના રબ્બુકા
જો ઉન્હેં દિયા ગયા ઔર વો ગુનેહગાર થે. ઔર તુમ્હારા રબ ઐસા નહીં કે
લિ-યુહલિકલ કુરા બિ-ઝુલ્મિંવ્ વ અહલુહા મુસ્લિહૂન O વ લવ્ શાઆ
બસ્તિયોં કો બે-વજહ હલાકઁ કરદે ઔર ઉનકે લોગ અચ્છે હોં. ઔર અગર
રબ્બુકા લ-જ-અલન નાસા ઉમ્મતંવ્ વાહિ઼-દતંવ્ વલા યઝાલૂના
તુમ્હારા રબ ચાહતા તો સબ આદમિયોં કો એક હી ઉમ્મત કર દેતા ઔર વો હમેશા
મુખ઼્તલિફીન ö ઇલ્લા મર રહિ઼મા રબ્બુક ط વ લિ-ઝ઼ાલિકા ખ઼-લ-ક઼હુમ ط
ઈખ્તેલાફ મેં રહેંગે. મગર જિનપર તુમ્હારે રબ ને રહમ કિયા, ઔર લોગ ઈસીલિએ બનાએ હૈં,
વ તમ્મત કલિ-મતુ રબ્બિકા લ-અમ્લઅન્ના જહન્નમા મિનલ
ઔર તુમ્હારે રબ કી બાત પૂરી હો ચુકી કે બેશક ઝરૂર જહન્નમ ભર દૂંગા
જિન્નતિ વન્નાસિ અજમઈન O વ કુલ્લન નકુસ્સુ અ-લય્કા
જિન્નોં ઔર આદમિયોં કો મિલાકર. ઔર સબકુછ હમ તુમ્હેં
મિન અમ્બાઇર રુસુલિ મા નુસબ્બિતુ બિહી ફુઆદક ج વ જા-અકા ફી
રસૂલોંકી ખબરેં સુનાતે હૈં જિસસે તુમ્હારા દિલ ઠેહરાએં ઔર
હાઝિહિલ હક્કુ વ મવ્-ઇઝ઼તુંવ્ વ ઝિક્રા લિલ મુઅ-મિનીન O વ કુલ
ઈસ સૂરત મેં તુમ્હારે પાસ હક આયા ઔર મુસલમાનોં કો પન્દો નસીહત. ઔર

لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ؕ اِنَّا
عٰمِلُوْنَ ۝١٢١ وَانْتَظِرُوْا ۚ اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ۝١٢٢ وَلِلّٰهِ غَيْبُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ
وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝١٢٣

اٰيَاتُهَا ١١١ (١٢) سُوْرَةُ يُوْسُفَ مَكِّيَّةٌ (٥٣) رُكُوْعَاتُهَا ١٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝١ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ
قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝٢ نَحْنُ نَقُصُّ
عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا
الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ۝٣
اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ۝٤
قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰۤى اِخْوَتِكَ

فَيَكِيْدُوْا لَكَ — منزل ٣ — 328

લિલ્લઝીના લા યુઅ-મિનૂનઅ-મલૂ
કાફિરોં સે ફરમાઓ

અલા મકા-નતિકુમ ط ઇન્ના
તુમ અપની જગહ કામ કિએ જાઓ, હમ

આમિલૂન ۝ વન્તઝિરૂ ج ઇન્ના
અપના કામ કરતે હૈં, ઔર રાહ દેખો હમ ભી

મુન્તઝિરૂન ○ વ લિલ્લાહિ ગયબુસ
રાહ દેખતે હૈં. ઔર અલ્લાહ હી કે લિએ હૈ

સમાવાતિ વલ અરદિ વ ઇલયહિ
આસમાનોં ઔર ઝમીન કે ગૈબ ઔર ઉસીકી તરફ

યુરજઉલ અમ્રુ કુલ્લુહૂ ફઅ-બુદહુ વ
સબ કામોં કી રુજૂઅ હૈ તો ઉસકી બન્દગી કરો ઔર

તવક-કલ અલૈહ ط વમા રબ્બુકા બિ-ગાફિલિન અમ્મા તઅ-મલૂન ۝
ઉસપર ભરોસા રખ્ખો, ઔર તુમ્હારા રબ તુમ્હારે કામોં સે ગાફિલ નહીં.

સૂરઇ યૂસુફ

મક્કી હૈ, ઈસમેં ૧૧૧ આયતેં ઔર ૧૨ રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ ○

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો બહુત મેહરબાન રહમવાલા

અલિફ-લામ-રા قف તિલ્કા આયાતુલ કિતાબિલ મુબીન ۝ ઇન્ના
યે રૌશન કિતાબ કી આયતેં હૈં. બેશક હમને

અન્ઝલ્નાહુ કુરઆનન અ-રબિય્યલ લઅલ્લકુમ તઅ-કિલૂન ○
ઈસે અરબી કુરઆન ઉતારા કે તુમ સમઝો.

નહ્નુ નકુસ્સુ અ-લયકા અહ-સનલ ક-સસિ બિમા અવ-હયના
હમ તુમ્હેં સબસે અચ્છા બયાન સુનાતે હૈં ઈસલિએ કે હમને

ઇ-લયકા હાઝલ કુરઆન ۝ વ ઇન કુન્તા મિન કબ્લિહી લ-મિનલ
તુમ્હારી તરફ ઈસ કુરઆન કી વહી ભેજી અગરચે બેશક ઈસસે પેહલે તુમ્હેં

ગાફિલીન ○ ઇઝ કાલા યૂસુફુ લિ-અબીહિ યા અ-બતિ ઇન્ની ર-અયતુ
ખબર ન થી. યાદ કરો જબ યૂસુફ ને અપને બાપ સે કહા અય મેરે બાપ મૈંને

અ-હદા અ-શરા કવ-કબંવ વશ્શમ્સા વલ ક-મરા ર-અયતુહુમ લી
ગ્યારહ તારે ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ દેખે ઉન્હેં અપને લિએ

સાજિદીન ○ કાલા યા બુનય્યા લા તક્સુસ રુઅ-યાકા અલા ઇખ્વતિકા
સજદા કરતે દેખા. કહા અય મેરે બચ્ચે અપના ખ્વાબ અપને ભાઈયોં સે ન કેહના

فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوٌّ
مُّبِينٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ
مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن
قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝
لَّقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ ۝
إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا مِنَّا
وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ اقْتُلُوا
يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ
وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝ قَالَ قَائِلٌ
مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ
يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ۝
قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا

ફ-યકીદૂ લકા કયદા ط ઇન્નશ
વો તેરે સાથ કોઈ ચાલ ચલેંગે, બેશક
શય્તાના લિલ ઇન્સાનિ અદુવ્વુમ
શૈતાન આદમી કા ખુલા દુશ્મન હૈ.
મુબીન ○ વ કઝાલિકા યજતબીકા
ઔર ઈસી તરહ તુઝે
રબ્બુકા વ યુઅલ્લિમુકા મિન તઅ-વીલિલ
તેરા રબ ચુન લેગા ઔર તુઝે બાતોં કા અન્જામ નિકાલના
અહાદીસિ વ યુતિમ્મુ નિઅ-મ-તહૂ
સિખાએગા ઔર તુઝપર અપની ને'મત પૂરી કરેગા
અ-લય્કા વ અલા આલિ યઅ-કૂબા
ઔર યા'કૂબ કે ઘર વાલોં પર
કમા અતમ્મહા અલા અ-બવય્કા મિન કબ્લુ ઇબ્રાહીમા વ ઇસ્હાક ط
જિસ તરહ તેરે પેહલે દોનોં બાપ-દાદા ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસહાક પર પૂરી કી,
ઇન્ના રબ્બકા અલીમુન હકીમ ۝ લ-કદ કાના ફી યૂસુફા વ
બેશક તેરા રબ ઈલ્મો હિકમત વાલા હૈ. બેશક યૂસુફ ઔર
ઇખ્વતિહી આયાતુલ લિસ્સાઇલીન ○ ઇઝ કાલૂ લ-યૂસુફુ વ અખૂહુ
ઉસકે ભાઈયોં મેં પૂછને વાલોં કે લિએ નિશાનિયાં હૈં. જબ બોલે કે ઝરૂર યૂસુફ ઔર ઉસકા ભાઈ
અહબ્બુ ઇલા અબીના મિન્ના વ નહનુ ઉસ્બહ ط ઇન્ના અબાના
હમારે બાપકો હમસે ઝિયાદા પ્યારે હૈં ઔર હમ એક જમાઅત હૈં; બેશક હમારે બાપ
લ-ફી દલાલિમ મુબીન ۝ ઉક્તુલૂ યૂસુફા અવિત્રહૂહુ અર્દંય્ યખ્લુ
સરાહતન ઉનકી મુહબ્બત મેં ડૂબે હુએ હૈં. યૂસુફ કો માર ડાલો યા કહીં ઝમીન મેં ફેંક આઓ કે
લકુમ વજહુ અબીકુમ વ તકૂનૂ મિમ બઅ-દિહી કવ્-મન સાલિહીન ○
તુમ્હારે બાપકા મુંહ સિર્ફ તુમ્હારી હી તરફ રહે ઔર ઉસકે બાદ ફિર નેક હો જાના.
કાલા કાઇલુમ મિન્હુમ લા તક્તુલૂ યૂસુફા વ અલ્કૂહુ ફી ગયા-બતિલ
ઉનમેં એક કેહનેવાલા બોલા યૂસુફ કો મારો નહીં ઔર ઈસે અન્ધે કુંવેં મેં ડાલ દો
જુબ્બિ યલ્તકિત્હુ બઅ-દુસ સય્યા-રતિ ઇન કુન્તુમ ફાઇલીન ○
કે કોઈ ચલતા ઈસે આકર લે જાએ અગર તુમ્હેં કરના હૈ.
કાલૂ યા અબાના મા લકા લા તઅ-મન્ના અલા યૂસુફા વ ઇન્ના
બોલે અય હમારે બાપ આપકો ક્યા હુવા કે યૂસુફ કે મુઆમલે મેં હમારા એ'તેબાર નહીં કરતે ઔર હમ

لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ﴿١١﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَ يَلْعَبْ
وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْٓ اَنْ تَذْهَبُوْا
بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ
غٰفِلُوْنَ ﴿١٣﴾ قَالُوْا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ
اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوْا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ
فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ
هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٥﴾ وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً
يَّبْكُوْنَ ﴿١٦﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ
لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ
كَذِبٍ ۭ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ
جَمِيْلٌ ۭ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ
سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۭ قَالَ يٰبُشْرٰى

هٰذَا غُلٰم منزل ٣ 330

લહૂ લ-નાસિહૂન ○ અરસિલ્હુ મ-અના ગદંય્
તો ઈસકે ખૈરખ્વાહ હૈં. કલ ઈસે હમારે સાથ ભેજ દીજિએ કે

યર્તઅ્ વ યલ્અબ વ ઇન્ના લહૂ લ-હાફિઝૂન○
મેવે ખાએ ઔર ખેલે ઔર બેશક હમ ઈસકે નિગહબાન હૈં.

કાલા ઇન્ની લ-યહ્ઝુનુની અન તઝ્-હબૂ
બોલા બેશક મુઝે રન્જ દેગા કે ઈસે લે

બિહી વ અખાફુ અંય્ યઅ્-કુ-લહુઝ
જાઓ ઔર ડરતા હૂં કે ઈસે ભેળિયા ખાલે

ઝિઅ્-બુ વ અન્તુમ અન્હુ ગાફિલૂન ○
ઔર તુમ ઈસસે બે-ખબર રહો.

કાલૂ લ-ઇન અ-ક-લહુઝ ઝિઅ્-બુ વ નહ્નુ
બોલે અગર ઈસે ભેળિયા ખા જાએ ઔર હમ

ઉસ્બતુન ઇન્ના ઇઝલ લ-ખાસિરૂન ○ ફ-લમ્મા ઝ-હબૂ બિહી વ અજ્મઊ
એક જમાઅત હૈં જબ તો હમ કિસી મસરફ કે નહીં. ફિર જબ ઉસે લે ગએ ઔર સબકી રાય યહી ઠેહરી

અંય્ યજ્અલૂહુ ફી ગયા-બતિલ જુબ્બ ج વ અવ્-હય્ના ઇલય્હિ
કે ઉસે અન્ધે કુંવેં મેં ડાલ દેં ઔર હમને ઉસે વહી ભેજી

લ-તુનબ્બિઅન્નહુમ બિ-અમ્રિહિમ હાઝા વહુમ લા યશઊરૂન ○ વ જાઊ
કે ઝરૂર તૂ ઉન્હેં ઉનકા યે કામ જતા દેગા ઐસે વક્ત કે વો ન જાનતે હોંગે. ઔર

અબાહુમ ઇશાઅંય્ યબ્કૂન ○ᵀ કાલૂ યા અબાના ઇન્ના ઝહબ્ના નસ્તબિકુ
રાત હુએ અપને બાપ કે પાસ રોતે હુએ આએ બોલે અય હમારે બાપ હમ દૌળ કરતે નિકલ ગએ

વ ત-રક્ના યૂસુફા ઇન્દા મતાઇના ફ-અ-ક-લહુઝ ઝિઅ્-બ ج વમા અન્તા
ઔર યૂસુફ કો અપને અસબાબ કે પાસ છોળા તો ઉસે ભેળિયા ખા ગયા, ઔર આપ

બિ-મુઅ્-મિનિલ લના વ લવ્ કુન્ના સાદિકીન ○ વ જાઊ અલા કમીસિહી
કિસી તરહ હમારા યકીન ન કરેંગે અગરચે હમ સચ્ચેં હોં. ઔર ઉસકે કુરતે પર

બિ-દમિન કઝિબ ط કાલા બલ સવ્વલત લકુમ અન્ફુસુકુમ અમ્રા ط
એક ઝૂટા ખૂન લગા લાએ, કહા બલ્કે તુમ્હારે દિલોંને એક બાત તુમ્હારે વાસતે બના લી હૈ,

ફ-સબ્રુન જમીલ ط વલ્લાહુલ મુસ્તઆનુ અલા મા તસિફૂન ○ વ જાઅત
તો સબ્ર અચ્છા, ઔર અલ્લાહ હી સે મદદ ચાહતા હૂં ઉન બાતોં પર જો તુમ બતા રહે હો. ઔર

સય્યા-રતુન ફ-અર્-સલૂ વારિ-દહુમ ફ-અદ્લા દલ્વહ ط કાલા યા બુશ્રા
એક કાફલા આયા ઉન્હોંને અપના પાની લાનેવાલા ભેજા તો ઉસને અપના ડોલ ડાલા, બોલા આહા કૈસી ખુશી કી બાત હૈ

هٰذَا غُلٰمٌ ؕ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾
وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَ كَانُوْا فِيْهِ
مِنَ الزَّاهِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَ قَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ
لِامْرَاَتِهٖۤ اَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ عَسٰۤى اَنْ يَّنْفَعَنَاۤ اَوْ
نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ؕ وَ كَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْاَرْضِ ؗ
وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ؕ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰۤى
اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
اَشُدَّهٗۤ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٢﴾
وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ وَ غَلَّقَتِ
الْاَبْوَابَ وَ قَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ
رَبِّىْۤ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ
هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَاۤ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ
كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ

હાઝા ગુલામ ط વ અસર્રૂહુ બિદાઅહ ط
યે તો એક લળકા હૈ ઔર ઉસે એક પૂંજી બનાકર છુપા લિયા,
વલ્લાહુ અલીમુમ બિમા યઅ-મલૂન ○ વ
ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ જો વો કરતે હૈં. ઔર
શ-રવ્હુ બિ-સ-મનિમ બખ્સિન દરાહિમા
ભાઈયોંને ઉસે ખોટે દામોં ગિન્તી કે રૂપોં પર બેચ ડાલા,
મઅ-દૂદહ ج વ કાનૂ ફીહિ મિનઝ ઝાહિદીન ع○
ઔર ઉન્હેં ઉસમેં કુછ રગબત ન થી.
વ કાલલ લઝિશતરાહુ મિમ મિસ્રા
ઔર મિસર કે જિસ શખ્સને ઉસે ખરીદા
લિમ્ર-અતિહી અક્રિમી મસ્વાહુ અસા અંય્
વો અપની ઔરત સે બોલા ઇન્હેં ઈઝઝત સે રખ્ખો શાયદ
યન્ફ-અના અવ્ નત્તખિ-ઝહૂ વ-લદા ط વ કઝાલિકા મક્કન્ના લિ-યૂસુફા
ઈનસે હમેં નફા' પહુંચે યા ઈનકો હમ બેટા બના લેં, ઔર ઈસી તરહ હમને યૂસુફકો ઈસ
ફિલ અરદિ ز વ લિ-નુઅલ્લિ-મહૂ મિન તઅ-વીલિલ અહાદીસ ط વલ્લાહુ
ઝમીનમેં જમાવ દિયા ઔર ઈસલિએ કે ઉસે બાતોં કા અન્જામ સિખાએં, ઔર અલ્લાહ
ગાલિબુન અલા અમ્રિહી વ લાકિન્ના અક-સરન નાસિ લા યઅ-લમૂન ○
અપને કામ પર ગાલિબ હૈ મગર અકસર આદમી નહીં જાનતે.
વ લમ્મા બ-લગા અશુદ્દહૂ આતયનાહુ હુકમંવ્ વ ઇલ્મા ط વ કઝાલિકા
ઔર જબ અપની પૂરી કુવ્વત કો પહુંચા હમને ઉસે હુકમ ઔર ઈલ્મ અતા ફરમાયા, ઔર હમ ઐસા હી
નજ્ઝિલ મુહસિનીન ○ વ રા-વદત્હુલ લતી હુવા ફી બયતિહા અન નફસિહી
સિલા દેતે હૈં નેકોં કો. ઔર વો જિસ ઔરત કે ઘરમેં થા ઉસને ઉસે લુભાયા કે અપના આપા ન રોકે
વ ગલ્લ-કતિલ અબ્વાબા વ કાલત હયતા લક ط કાલા મઆઝલ્લાહિ
ઔર દરવાઝે સબ બન્દ કર દિએ ઔર બોલી આઓ તુમ્હીંસે કેહતી હૂં, કહા, અલ્લાહકી પનાહ,
ઇન્નહૂ રબ્બી અહ-સના મસ્વાય ط ઇન્નહૂ લા યુફલિહુઝ ઝાલિમૂન ○
વો અઝીઝ તો મેરા રબ યા'ની પરવરિશ કરનેવાલા હૈ, ઉસનેમુઝેઅચ્છીતરહરખ્ખાબેશકઝાલિમોંકાભલાનહીંહોતા,
વ લ-કદ હમ્મત બિહી ج વ હમ્મા બિહા લવ્લા અર રઆ બુર્હાના
ઔર બેશક ઔરતને ઉસકા ઈરાદા કિયા ઔર વો ભી ઔરતકા ઈરાદા કરતા અગર અપને રબ કી દલીલ
રબ્બિહ ط કઝાલિકા લિ-નસ્રિફા અન્હુસ સૂઆ વલ ફહ્શાઅ ط ઇન્નહૂ મિન
ન દેખ લેતા, હમને યૂંહી કિયા કે ઉસસે બુરાઈ ઔર બે-હયાઈ કો ફેર દેં, બેશક વો

عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ۝٢٤ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ
مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَآءُ
مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ۝٢٥ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ
وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝٢٦ وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ
دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٢٧ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ
قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ ۚ اِنَّ كَيْدَكُنَّ
عَظِيْمٌ ۝٢٨ يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ٚ وَاسْتَغْفِرِيْ
لِذَنْۢبِكِ ۚ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ۝٢٩ وَقَالَ نِسْوَةٌ
فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ
قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٣٠
فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ

لَهُنَّ مُتَّكَاً منزل٣ 332

ઇબાદિનલ મુખ્લસીન ○ વસ્ત-બકલ
હમારે ચુને હુએ બન્દોં મેંસે હૈ. ઔર દોનોં

બાબા વ કદ્દત કમી-સહૂ મિન દુબુરિંવ્
દરવાઝે કી તરફ દૌડે ઔર ઔરતને ઉસકા કુરતા પીછે સે ચીર લિયા

વ અલ્ફયા સય્યિ-દહા લ-દલ બાબ ط
ઔર દોનોંકો ઔરત કા મિયાં દરવાઝે કે પાસ મિલા,

કાલત મા જઝાઉ મન અરાદા બિ-અહલિકા
બોલી ક્યા સઝા હૈ ઉસકી જિસને તેરી ઘરવાલી સે બદી ચાહી

સૂઅન ઇલ્લા અંય્ યુસ્જના અવ્ અઝાબુન
મગર યે કે કૈદ કિયા જાએ યા દુખ કી માર.

અલીમ ○ કાલા હિયા રા-વ-દત્ની અન
કહા ઈસને મુઝકો લુભાયા કે

નફસી વ શહિદા શાહિદુમ મિન અહલિહા ج ઇન કાના કમીસુહૂ કુદ્દા
મૈં અપની હિફાઝત ન કરૂં ઔર ઔરતકે ઘરવાલોં મેંસે એક ગવાહને ગવાહી દી અગર ઈનકા કુરતા

મિન કુબુલિન ફ-સ-દકત વહુવા મિનલ કાઝિબીન ○ વ ઇન કાના
આગે સે ચિરા હૈ તો ઔરત સચ્ચી હૈ ઔર ઈન્હોંને ગલત કહા. ઔર અગર

કમીસુહૂ કુદ્દા મિન દુબુરિન ફ-ક-ઝબત વહુવા મિનસ સાદિકીન ○
ઈનકા કુરતા પીછે સે ચાક હુવા તો ઔરત ઝૂટી હૈ ઔર યે સચ્ચે.

ફ-લમ્મા રઆ કમી-સહૂ કુદ્દા મિન દુબુરિન કાલા ઇન્નહૂ મિન
ફિર જબ અઝીઝ ને ઉસકા કુરતા પીછે સે ચિરા દેખા બોલા બેશક યે તુમ

કય્દિકુન્ન ط ઇન્ના કય્-દકુન્ના અઝીમ ○ યૂસુફુ અઅ્-રિદ્ અન હાઝા سکتہ
ઔરતોંકા ચરિત્ર (ફરેબ) હૈ, બેશક તુમ્હારા ચરિત્ર (ફરેબ) બળા હૈ. અય યૂસુફ તુમ ઈસકા ખયાલ ન કરો,

વસ્તગ્ફિરી લિ-ઝમ્બિકિ ج ઇન્નકિ કુન્તિ મિનલ ખાતિઈન ○ વ કાલા
ઔર અય ઔરત તૂ અપને ગુનાહ કી મુઆફી માંગ, બેશક તૂ ખતાવારોંમેં હૈ. ઔર

નિસ્વતુન ફિલ મદી-નતિમ્ર-અતુલ અઝીઝિ તુરાવિદુ ફતાહા અન
શહેર મેં કુછ ઔરતેં બોલીં કે અઝીઝ કી બીબી અપને નૌજવાન કા દિલ લુભાતી હૈ,

નફસિહ ج કદ શ-ગ-ફહા હુબ્બા ط ઇન્ના લ-નરાહા ફી દલાલિમ મુબીન ○
બેશક ઉનકી મુહબ્બત ઉસકે દિલમેં પૈર ગઈ (સમા ગઈ) હૈ, હમ તો ઉસે સરીહ ખુદ રફતા પાતે હૈં.

ફ-લમ્મા સમિઅત બિ-મક્રિહિન્ના અર્સલત ઇલય્હિન્ના વ અઅ્-તદત
તો જબ ઝુલેખા ને ઉનકા ચરચા સુના તો ઉન ઔરતોંકો બુલા ભેજા ઔર

لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا
وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ
اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ؕ اِنْ هٰذَآ
اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ۝ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ ؕ
وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ لَّمْ
يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ۝
قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْۤ اِلَيْهِ ۚ
وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ
الْجٰهِلِيْنَ ۝ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ؕ
اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا
الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ۝ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ
فَتَيٰنِ ؕ قَالَ اَحَدُهُمَآ اِنِّيْۤ اَرٰىنِيْۤ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ
وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّيْۤ اَرٰىنِيْۤ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ

લહુન્ના મુત્ત-કઅંવ્ વ આતત કુલ્લા
ઉનકે લિએ મસનદેં તૈયાર કીં ઔર
વાહિ-દતિમ મિન્હુન્ના સિક્કીનંવ્ વ
ઉનમેં હર એક કો એક છુરી દી ઔર
કા-લતિખ્રુજ અ-લય્હિન્ન ج ફ-લમ્મા
યૂસુફ સે કહા ઇનપર નિકલ આઓ, જબ
ર-અય્-નહૂ અકબર્-નહૂ વ કત્તઅ્-ના
ઔરતોંને યૂસુફ કો દેખા ઉસકી બળાઈ બોલને લગીં ઔર
અય્દિ-યહુન્ના વ કુલ્ના હાશા લિલ્લાહિ
અપને હાથ કાટ લિએ, ઔર બોલીં અલ્લાહકો પાકી હૈ
મા હાઝા બ-શરા ط ઇન હાઝા ઇલ્લા
યે તો જિન્સે બશર સે નહીં, યે તો નહીં મગર
મ-લકુન કરીમ O કાલત ફ-ઝાલિકુન્નલ લઝી લુમ્તુન્નની ફીહ ط
કોઈ મુઅઝ્ઝઝ ફરિશ્તા. ઝુલેખા ને કહા તો યે હૈં વો જિનપર તુમ મુઝે તા'ના દેતી થીં,
વ લ-કદ રાવત્તુહૂ અન નફસિહી ફસ્તઅ્-સમ ط વ લ-ઇલ્લમ યફ-અલ
ઔર બેશક મૈંને ઇનકા જી લુભાના ચાહા તો ઇન્હોંને અપને આપકો બચાયા, ઔર બેશક અગર વો યે
મૉ આમુરુહૂ લ-યુસ્જનન્ના વ લ-યકૂનમ મિનસ્ સાગિરીન O કાલા રબ્બિસ
કામ ન કરેંગે જો મૈં ઉનસે કેહતી હૂં તો ઝરૂર કૈદમેં પળેંગે ઔર ઝરૂર ઝિલ્લત ઉઠાએંગે યૂસુફ ને અર્ઝ કી અય
સિજ્નુ અહબ્બુ ઇલય્યા મિમ્મા યદઊ-નની ઇલૈહ ج વ ઇલ્લા તસ્રિફ
મેરે રબ મુઝે કૈદખાના ઝિયાદા પસન્દ હૈ ઉસ કામસે જિસકી તરફ યે મુઝે બુલાતી હૈં, ઔર અગર તૂ
અન્ની કય્-દહુન્ના અસ્બુ ઇ-લય્હિન્ના વ અકુમ મિનલ જાહિલીન O
મુઝસે ઇનકા મક્ર ન ફેરેગા તો મૈં ઇનકી તરફ માઈલ હૂંગા ઔર નાદાન બનૂંગા.
ફસ્તજાબા લહૂ રબ્બુહૂ ફ-સ-રફા અન્હુ કય્-દહુન્ન ط ઇન્નહૂ હુવસ
તો ઉસકે રબને ઉસકી સુન લી ઔર ઉસસે ઔરતોંકા મક્ર ફેર દિયા, બેશક વહી
સમીઉલ અલીમ O સુમ્મા બદા લહુમ મિમ બઅ્-દિ મા ર-અવુલ આયાતિ
સુનતા જાનતા હૈ. ફિર સબકુછ નિશાનિયાં દેખ દિખાકર પિછલી મત ઉન્હેં યહી આઈ
લ-યસ્જુનુન્નહૂ હત્તા હીન ع વ દ-ખલા મ-અહુસ સિજ્ના ફ-તયાન ط
કે ઝરૂર એક મુદ્દત તક ઉસે કૈદખાને મેં ડાલેં ઔર ઉસકે સાથ કૈદખાનેમેં દો જવાન દાખિલ હુએ,
કાલા અ-હદુહુમૉ ઇન્ની અરાની અઅ્-સિરુ ખમ્રા ج વ કાલલ
ઉનમેં એક બોલા મૈંને ખ્વાબ દેખા કે શરાબ નિચોળતા હૂં ઔર
આ-ખરુ ઇન્ની અરાની અહમિલુ ફવ્કા રઅ્-સી ખુબ્ઝન તઅ્-કુલુત
દૂસરા બોલા મૈંને ખ્વાબ દેખા કે મેરે સર પર કુછ રોટિયાં હૈં

الطَّيْرُ مِنْهُ ؕ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٣٦
قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖۤ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ
قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ؕ اِنِّيْ
تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ۝٣٧ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوْبَ ؕ مَا كَانَ لَنَاۤ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ
ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝٣٨ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ
مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝٣٩ مَا تَعْبُدُوْنَ
مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَاۤ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّاۤ اَنْزَلَ
اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ اَلَّا
تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٤٠ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّاۤ اَحَدُكُمَا

فَيَسْقِيْ منزل ٣ 334

તયૂરુ મિન્હ ط નબ્બિઅ-ના બિ-તઅ-વીલિહ ج
જિનમેંસે પરિન્દ ખાતે હૈં, હમેં ઇસકી તા'બીર બતાઇએ,
ઇન્ના નરાક મિનલ મુહસિનીન ○ કાલ
બેશક હમ આપકો નેકોકાર દેખતે હૈં. યૂસુફ ને કહા
લા યઅ-તીકુમા તઆમુન તુર્-ઝકાનિહી
જો ખાના તુમ્હેં મિલા કરતા હૈ વો તુમ્હારે પાસ ન આને
ઇલ્લા નબ્બઅ-તુકુમા બિ-તઅ-વીલિહી કબ્લ
પાએગા કે મૈં ઉસકી તા'બીર ઉસકે આને સે પેહલે
અંય્ યઅ-તિ-યકુમા ط ઝાલિકુમા મિમ્મા
તુમ્હેં બતા દૂંગા, યે ઉન ઇલ્મોં મેંસે હૈ
અલ્લ-મની રબ્બી ط ઇન્ની ત-રક્તુ
જો મુઝે મેરે રબને સિખાયા હૈ, બેશક મૈંને
મિલ્લત કવ્મિલ લા યુઅ-મિનૂન બિલ્લાહિ વહુમ બિલ આખિ-રતિ હુમ
ઉન લોગોંકા દીન ન માના જો અલ્લાહ પર ઈમાન નહીં લાતે ઔર વો આખિરત સે
કાફિરૂન ○ વત્તબઅ-તુ મિલ્લત આબાઈ ઇબ્રાહીમ વ ઇસ્હાક વ
મુન્કિર હૈં. ઔર મૈંને અપને બાપ દાદા ઇબ્રાહીમ ઔર ઇસહાક ઔર યા'કૂબ કા દીન ઇખ્તિયાર કિયા,
યઅ-કૂબ ط મા કાન લનાઁ અન નુશ્રિક બિલ્લાહિ મિન શૈઅ્ ط ઝાલિક
હમેં નહીં પહુંચતા કે કિસી ચીઝકો અલ્લાહકા શરીક ઠેહરાએં, યે
મિન ફદલિલ્લાહિ અ-લય્ના વ અલન નાસિ વ લાકિન્ન અક-સરન નાસિ
અલ્લાહકા એક ફઝલ હૈ હમપર ઔર લોગોં પર મગર અકસર લોગ
લા યશ્કુરૂન ○ યા સાહિ-બયિસ સિજ્નિ અ-અર્બાબુમ મુ-તફર્રિકૂન
શુક્ર નહીં કરતે. અય મેરે કૈદખાને કે દોનોં સાથિયો ક્યા જુદા જુદા રબ
ખય્રુન અમિલ્લાહુલ વાહિદુલ કહ્હાર ○ મા તઅ-બુદૂન મિન દૂનિહી ઇલ્લાઁ
અચ્છે યા એક અલ્લાહ જો સબપર ગાલિબ. તુમ ઉસકે સિવા નહીં પૂજતે મગર
અસ્માઅન સમ્મય્તુમૂહાઁ અન્તુમ વ આબાઉકુમ માઁ અન્ઝલલ્લાહુ બિહા
નરે નામ જો તુમને ઔર તુમ્હારે બાપ દાદા ને તરાશ લિએ હૈં અલ્લાહને ઉનકી
મિન સુલ્તાન ط ઇનિલ હુક્મુ ઇલ્લા લિલ્લાહ ط અ-મર અલ્લા તઅ-બુદૂ
કોઈ સનદ ન ઉતારી, હુકમ નહીં મગર અલ્લાહ કા, ઉસને ફરમાયા કે ઉસકે સિવા
ઇલ્લાઁ ઇય્યાહ ط ઝાલિકદ દીનુલ કય્યિમુ વ લાકિન્ન અક-સરન
કિસીકો ન પૂજો યે સીધા દીન હૈ લેકિન અકસર
નાસિ લા યઅ-લમૂન ○ યા સાહિ-બયિસ સિજ્નિ અમ્માઁ અ-હદુકુમા
લોગ નહીં જાનતે. અય કૈદખાને કે દોનોં સાથિયો તુમમેં એક

فَيَسْقِىْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ قُضِىَ الْاَمْرُ الَّذِىْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤١﴾
وَقَالَ لِلَّذِىْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِىْ عِنْدَ
رَبِّكَ ۫ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِى السِّجْنِ
بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّىْۤ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ
سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ
وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِىْ فِىْ رُءْيَاىَ اِنْ
كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ﴿٤٣﴾ قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ
وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ الَّذِىْ
نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ
فَاَرْسِلُوْنِ ﴿٤٥﴾ يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِىْ سَبْعِ
بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ
سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ۙ لَّعَلِّىْۤ اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ

ફ-યસ્કી રબ્બહૂ ખમ્રા ج વ અમ્મલ
તો અપને રબ (બાદશાહ) કો શરાબ પિલાએગા, રહા
આ-ખરુ ફ-યુસ્લબુ ફ-તઅ-કુલુત તયરુ
દૂસરા વો સુલી દિયા જાએગા તો પરિન્દે
મિર-રઅ-સિહ ط કુદિયલ અમ્રુલ લઝી ફીહિ
ઉસકા સર ખાએંગે, હુકમ હો ચુકા ઉસ બાત કા જિસકા
તસ્તફતિયાન ۝ વ કાલ લિલ્લઝી ઝન્ના
તુમ સવાલ કરતે થે. ઔર યૂસુફ ને ઉન દોનોં મેંસે
અન્નહૂ નાજિમ મિન્હુમઝ્કુર્ની ઇન્દ
જિસે બચતા સમઝા ઉસસે કહા અપને રબ (બાદશાહ) કે પાસ મેરા
રબ્બિક ز ફ-અન્સાહુશ શય્તાનુ ઝિક્ર
ઝિકર કરના, તો શૈતાન ને ઉસે ભુલા દિયા કે
રબ્બિહી ફ-લબિસ ફિસ સિજ્નિ બિદ્અ સિનીન ۝ વ કાલલ મલિકુ
અપને રબ (બાદશાહ) કે સામને યૂસુફ કા ઝિકર કરે તો યૂસુફ કઈ બરસ ઔર જેલખાનેમેં રહા. ઔર બાદશાહ ને કહા
ઇન્ની અરા સબ્અ બ-કરાતિન સિમાનિંય્ યઅ-કુલુહુન્ના સબ્ઉન ઇજાફુંવ્
મૈંને ખ્વાબમેં દેખીં સાત ગાએં ફરબા કે ઉન્હેં સાત દુબલી ગાએં ખા રહી હૈં
વ સબ્અ સુમ્બુલાતિન ખુદ્રિંવ્ વ ઉ-ખર યાબિસાત ط યા અય્યુહલ મ-લઉ
ઔર સાત બાલેં હરી ઔર દૂસરી સાત સૂખી અય દરબારિયો
અફતૂની ફી રુઅ-યાય ઇન કુન્તુમ લિર રુઅ-યા તઅ-બુરૂન ۝ કાલૂ અદ્ગાસુ
મેરી ખ્વાબ કા જવાબ દો અગર તુમ્હેં ખ્વાબકી તા'બીર આતી હો. બોલે પરેશાન
અહ્લામ ج વમા નહ્નુ બિ-તઅ-વીલિલ અહ્લામિ બિ-આલિમીન ۝ વ
ખ્વાબ હૈં, ઔર હમ ખ્વાબકી તા'બીર નહીં જાનતે. ઔર
કાલલ લઝી નજા મિન્હુમા વદ્-દ-કર બઅ-દ ઉમ્મતિન અન ઉનબ્બિઉકુમ
બોલા વો જો ઉન દોનોં મેંસે બચા થા ઔર એક મુદ્દત બાદ ઉસે યાદ આયા મૈં તુમ્હેં
બિ-તઅ-વીલિહી ફ-અરસિલૂન ۝ યૂસુફુ અય્યુહસ સિદ્દીકુ અફતિના ફી સબ્ઇ
ઈસકી તા'બીર બતાઉંગા મુઝે ભેજો. અય યૂસુફ અય સિદ્દીક હમેં તા'બીર દીજિએ સાત
બ-કરાતિન સિમાનિંય્ યઅ-કુલુહુન્ન સબ્ઉન ઇજાફુંવ્ વ સબ્ઇ સુમ્બુલાતિન
ફરબા ગાયોંકી જિન્હેં સાત દુબલી ખાતી હૈં ઔર સાત હરી બાલેં
ખુદ્રિંવ્ વ ઉ-ખર યાબિસાતિલ ۙ લઅલ્લી અરજિઉ ઇલન નાસિ
ઔર દૂસરી સાત સૂખી, શાયદ મૈં લોગોંકી તરફ લૌટકર જાઉં

لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۝٤٦ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا ۚ
فَمَا حَصَدتُّمْ فَذَرُوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا
تَأْكُلُونَ ۝٤٧ ثُمَّ يَأْتِي مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ
يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ ۝٤٨
ثُمَّ يَأْتِي مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ۝٤٩ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا
جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ
النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ
عَلِيمٌ ۝٥٠ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن
نَّفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِن سُوءٍ ۚ
قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدتُّهُ
عَن نَّفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝٥١ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي
لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ۝٥٢

લ-અલ્લહુમ યઅ-લમૂન ○ કાલ।
શાયદ વો આગાહ હોં. કહા

તઝ્-રઊના સબ્આ સિનીના દ-અબા ج
તુમ ખેતી કરોગે સાત બરસ લગાતાર

ફમા હસત્તુમ ફ-ઝરૂહુ ફી સુમ્બુલિહી
તો જો કાટો ઉસે ઉસકી બાલમેં રેહને દો

ઇલ્લા કલીલમ મિમ્મા તઅ-કુલૂન ○
મગર થોળા જિતના ખા લો.

સુમ્મા યઅ-તી મિમ બઅ-દિ ઝાલિકા સબ્ઉન
ફિર ઉસકે બાદ સાત બરસ કર્રે (સખ્ત તંગી વાલે) આએંગે

શિદાદુંય્ યઅ-કુલ્ના મા કદ્દમ્તુમ લહુન્ના
કે ખા જાએંગે જો તુમને ઉનકે લિએ પેહલે જમા' કર

ઇલ્લા કલીલમ મિમ્મા તુહસિનૂન ○ સુમ્મા યઅ-તી મિમ બઅ-દિ ઝાલિકા
રખ્ખા થા મગર થોળા જો બચા લો. ફિર ઉનકે બાદ એક બરસ આએગા

આમુન ફીહિ યુગાસુન નાસુ વ ફીહિ યઅ-સિરૂન ع **વ કાલલ મલિકુઅ-તૂની**
જિસમેં લોગોંકો મેંહ દિયા જાએગા ઔર ઉસમેં રસ નિચોળેંગે. ઔર બાદશાહ બોલા કે ઉન્હેં મેરે પાસ

બિહ ج **ફ-લમ્મા જા-અહુર રસૂલુ કાલર્જિઅ્ ઇલા રબ્બિકા ફસ્અલ્હુ મા બાલુન**
લેઆઓ તો જબ ઉસકે પાસ એલચી આયા કહા અપને રબ (બાદશાહ) કે પાસ પલટ જા ફિર ઉસસે

નિસ્વતિલ લાતી કત્તઅ-ના અય્દિ-યહુન્ન ط **ઇન્ના રબ્બી બિ-કય્દિહિન્ના**
પૂછ ક્યા હાલ હૈ ઉન ઔરતોં કા જિન્હોંને અપને હાથ કાટે થે, બેશક મેરા રબ ઉનકા ફરેબ

અલીમ ○ કાલા મા ખત્બુકુન્ના ઇઝ રાવત્તુન્ના યૂસુફા અન નફસિહ ط
જાનતા હૈ. બાદશાહ ને કહા અય ઔરતો તુમ્હારા ક્યા કામ થા જબ તુમને યૂસુફ કા દિલ લુભાના ચાહા,

કુલ્ના હાશા લિલ્લાહિ મા અલિમ્ના અ-લય્હિ મિન સૂઅ્ ط **કા-લતિમ્-**
બોલીં અલ્લાહકો પાકી હૈ હમને ઉનમેં કોઈ બદી નહીં પાઈ,

ર-અતુલ અઝીઝિલ આના હસ્હસલ હક્કુ ز **અના રાવત્તુહૂ અન નફસિહી**
અઝીઝ કી ઔરત બોલી અબ અસલી બાત ખુલ ગઈ મૈંને ઉનકા જી લુભાના ચાહા થા

વ ઇન્નહૂ લ-મિનસ સાદિકીન ○ ઝાલિકા લિ-યઅ-લમા અન્ની લમ
ઔર વો બેશક સચ્ચે હૈં. યૂસુફ ને કહા યે મૈંને ઇસલિએ કિયા કે અઝીઝ કો મા'લૂમ હો જાએ

અખુન્હુ બિલ ગય્બિ વ અન્નલ્લાહ લા યહદી કય્દલ ખાઇનીન ○
કે મૈંને પીઠ પીછે ઉસકી ખયાનત ન કી ઔર અલ્લાહ દગાબાઝોં કા મક્ર નહીં ચલને દેતા.